

Nieuwsbrief

DECEMBER

2018

12

Neutr - On

Onafhankelijke VAKBOND

ECONOMIE

- ◆ Tewerkstelling moet omhoog
- ◆ Dieseltax en gele hesjes
- ◆ Brexit toch goedgekeurd
- ◆ Het leven wordt duurder
- ◆ Italiaanse schuld blijft stijgen

ONDERWIJS

- ◆ Wijzigingen wetgeving
- ◆ De ambitie van het onderwijs
- ◆ Tekort aan leerkrachten
- ◆ Expertise te weinig gewaardeerd
- ◆ Vergelijkende standaardtoetsen

SECTOREN

- ◆ Akkoord bij Bpost?
- ◆ Stakingen op komst?
- ◆ Openbare diensten privatiseren?
- ◆ Bemiddelaars voor zware beroepen
- ◆ 30-uren week

VARIA

- ◆ Wat verandert er in december?
- ◆ 2018 : gemeenteraadsverkiezingen
- ◆ PVDA heeft schepenzetel
- ◆ Preambule mensenrechten
- ◆ Komt er een Europees leger?

BOEKEN

- ◆ De strijd om tijd
- ◆ Herbert George Wells
- ◆ Stevige wortels, sterke vleugels
- ◆ Wat is Trotskisme nu juist?
- ◆ Een nieuwe wereldorde

ANTIPESTTEAM

- ◆ Girl
- ◆ Wees jezelf
- ◆ Is ruzie maken gezond?
- ◆ Het moreel huwelijkscontract
- ◆ Een algoritme tegen pesten?

**GELE
HESJES
BOOS**

ECONOMIE

◆ Tewerkstelling moet omhoog

Het begrotingstekort in ons land kan meteen opgelost worden als in Brussel en Wallonië meer mensen aan de slag gaan. Dat zegt minister van Financiën Johan Van Overtveldt (N-VA). Met deze communautaire prik richting Franstalig België probeert Van Overtveldt de kritiek te counteren dat hij en de N-VA het tekort niet hebben weggewerkt.

De federale regering beloofde bij haar start het begrotingstekort weg te werken. Dat is niet gelukt. Het tekort wordt voor volgend jaar geraamd tussen de vier en de acht miljard euro. Dat komt overeen met 2.000 euro per werkende Belg. Volgens de financiënminister ligt de oorzaak van het tekort bij te veel werklozen in Wallonië en Brussel.

“Mijn conclusie na vier jaar is dat de sleutel tot een structureel begrotingsevenwicht in dit land ligt op het niveau van de tewerkstelling”, zegt Van Overtveldt aan VTM NIEUWS. “Vooral in Brussel en Wallonië ligt de tewerkstellingsgraad te laag. Die moet dringend omhoog.”

Voor de minister is het dus simpel: de nog openstaande vacatures moeten ingevuld worden om het begrotingstekort op te lossen. “We hebben nog 150.000 vacatures, die moeten we proberen invullen. Dan is het begrotingstekort ook meteen opgelost.”

Lees ook:

<http://www.dewereldmorgen.be/blog/wouterbracquene/2018/11/19/de-federale-minister-van-financien-rekent-zich-rijk>

◆ Dieseltax en gele hesjes

In Frankrijk betoogden al honderdduizenden personen tegen de hoge dieselprijzen. De betoging van de gele hesjes.

Het is een spontane volkswede tegen de levensduurte, de afgenomen koopkracht en tegen president Emmanuel Macron. Die noemt de rellen “een schande”.

Er werden al 130 mensen opgepakt, van wie 42 in Parijs.

In het centrum van de Franse hoofdstad zijn op verschillende plaatsen veiligheidszones ingesteld waar geen protesten van de ‘gele hesjes’ worden toegestaan. Onder meer in de omgeving van het Elysée worden geen demonstraties toegelaten. Daardoor zijn ook de Place de la Concorde en de Champs Elysées verboden gebied.

De acties van de gele hesjes hebben de voorbije week al aan twee mensen het leven gekost. Volgens het ministerie van Binnenlandse Zaken raakten er ook al 136 agenten en meer dan 600 burgers gewond. De “gilets jaunes” eisen dat de verhoging van de taksen op brandstof wordt ingetrokken en dat de koopkracht wordt verhoogd.

Volgens Jean-Marie Dedecker is de auto, de melkkoe van de Wetstraat. Die bracht vorig jaar zo'n 19,6 miljard euro in het laatje van de fiscus. Aan accijnzen alleen al was dat zo'n 800 miljoen euro meer dan het jaar ervoor. Een zoveelste jackpot in een land waar het overheidsbeslag meer dan de helft van ons inkomen afroomt, en waar de files nergens langer zijn dan hier. We staan met zijn allen stil, behalve in het betalen van belastingen, en zeker voor energie. Dat zegt hij in een artikel in Knack.

Nu zijn er ook al Waalse gele hesjes. Die voerden actie in de depots van Proxifuel in Wierde en Petrochemical in Félux, evenals de petroleumhavens van Total en Avia in Sclessin en Wandre. Er rijden onder de taalgrens maar een 61.000 bedrijfswagens rond tegenover zo'n 250.000 in Vlaanderen. De sociaaleconomische middenklasse is het beu om door de mondaine elite - minachtend bejegend te worden voor hun levensstijl, terwijl ze steeds meer facturen moeten betalen voor de excessen van de globaliserende economie, energie op kop.

De gele hesjes-beweging slaat nu ook over naar Vlaanderen. In Genk en in Hasselt wil een groep acties voeren. "Wij willen de burger niet treffen, wel de politici." Daarnaast is een andere groep van plan de Wetstraat te blokkeren. "Laat u horen voordat het te laat is." Beide groepen zijn van plan om betogingen in heel Vlaanderen te houden.

"Waar we actie voeren, houden we nog geheim. Maar het zal vreedzaam zijn door middel van flyers", benadrukt een actievoerder. "We willen de politici treffen en niet de burger die zich al blauw betaalt aan pestbelastingen. We zoeken steun. Misschien zullen we maar met 12 à 20 actievoerders op 2 à 3 plekken staan, maar het kunnen er ook veel meer zijn. Het groeit hard." De oproep vindt veel gehoor, in ieder geval digitaal.

Al ruim 10.000 personen zijn geïnteresseerd, terwijl meer dan 1.300 mensen hebben aangegeven daadwerkelijk te zullen gaan.

De politie heeft in Brussel 82 mensen opgepakt in het kader van de manifestatie van de gele hesjes: 76 van hen werden administratief aangehouden, zes anderen werden gerechtelijk aangehouden. Dat meldt Ilse Van de Keere, woordvoester van de politiezone Brussel Hoofdstad-Elsene. De zes die gerechtelijk werden aangehouden, werden dat voor bezit van verboden wapens, drugsbezit, brandstichting en schade aanbrengen aan voertuigen.

Politievoertuigen in brand

Tijdens de verschillende acties van de gele hesjes die in Brussel gehouden werden, werden twee politievoertuigen in brand gestoken. Onder meer op het kruispunt van de Regentlaan en de Lambertmontstraat, en de Regentlaan en de Wetstraat werden over enkele meters kasseien uitgebroken om als projectiel te gebruiken. Signalisatieborden en werfmateriaal werd ook gebruikt om mee te gooien, of dienden als barricade.

◆ Brexit toch goedgekeurd

De regeringsleiders van de EU-landen hebben nu toch hun zegen gegeven aan het brexitakkoord. Op een top in Brussel stemden zij in met het lijvige scheidingsverdrag én een politieke verklaring over de relatie na het Britse vertrek.

De scheidingsakte regelt onder meer de rechten van burgers aan beide kanten van het Kanaal en de afrekening. Van de Britten wordt verwacht dat ze een dikke 40 miljard euro betalen om hun lidmaatschapsverplichtingen na te komen. Het akkoord zorgt er ook voor dat er geen harde grens komt tussen Ierland en het Britse Noord-Ierland.

De Britten verlaten de EU op 30 maart. Daarna kunnen de onderhandelingen over de toekomstige relatie beginnen. Die moet als het aan beide partijen ligt zo nauw mogelijk worden. Maar over bijvoorbeeld visserijrechten moeten nog harde noten worden gekraakt.

Het akkoord voorziet in een overgangperiode tot 31 december 2020, waarin de EU-wetgeving blijft gelden voor de Britten en zij ook financieel blijven bijdragen. Die transitieperiode kan tot twee jaar worden verlengd.

Het akkoord moet nog groen licht krijgen van het Europese en het Britse parlement.

De meeste reacties noemen het akkoord: "voorzichtig goed nieuws" of "acceptabel".

Er zijn ook voorbereidingen getroffen voor het geval het toch misgaat en de EU en de Britten zonder afspraken uit elkaar gaan. Maar dat doet allemaal "niets af aan de klap die we economisch toch zullen krijgen" zeggen de economen.

Het akkoord moet nog de zegen krijgen van het Europees Parlement en het Britse Lagerhuis. "Dat is nog niet helemaal een gelopen race".

De Britse premier Theresa May was eerder in het Lagerhuis van alle kanten onder vuur komen te liggen vanwege het brexitakkoord dat haar regering met de Europese Unie heeft gesloten. In de Conservatieve partij dreigt een opstand tegen haar positie als partijleider.

Jacob Rees-Mogg, de leider van de pro-Brexit European Research Group (ERG), riep zijn Conservatieve collega's op een motie van wantrouwen in te dienen tegen May als partijleider.

Fractieleider Graham Brady zou inmiddels al de 48 brieven van Conservatieve kamerleden binnen hebben die nodig zijn om een vertrouwensstemming uit te lokken. Maar binnen de ERG bestond naar verluidt nog verdeeldheid of het al tijd was voor zo'n drastische stap.

Die nakende motie van wantrouwen was het dieptepunt van May's dag die al uitermate slecht begon. Nog voor ze een stap had gezet in het Lagerhuis, hadden vijf regeringsleden hun ontslag aangeboden: brexitminister Dominic Raab en zijn onderminister Suella Braverman, minister van Arbeid en Pensioenen Esther McVey, minister van Onderwijs Anne-Marie Trevelyan en onderminister van Noord-Ierse Zaken Shailesh Vara.

Ook de minister verantwoordelijk voor de brexit, Dominic Raab, gaf zijn ontslag: "Het is met spijt in het hart dat ik moet opstappen na de ministerraad over het brexitakkoord", klonk het op Twitter. Volgens hem valt het akkoord niet te verzoenen met de beloftes die zijn partij heeft gedaan en met de uitslag van het referendum van 2016. Raab zegt dat de speciale regeling voor Noord-Ierland een grote bedreiging vormt voor de territoriale integriteit van het Verenigd Koninkrijk.

De afspraken komen erop neer dat Noord-Ierland voorlopig strenger gebonden blijft aan de bestaande EU-regels dan de rest van het Verenigd Koninkrijk. In de praktijk betekent het dat er meer douanecontroles komen op goederen die vanuit Noord-Ierland naar de rest van het Verenigd Koninkrijk gaan. Daarbij gaat het vooral om landbouwproducten.

Deze regeling ligt niet alleen slecht bij Raab, maar ook bij de Noord-Ierse DUP-partij, die de regering van premier May steunt. De DUP is altijd fel gekant geweest tegen het opduiken van alles wat maar op een grens tussen Noord-Ierland en Engeland lijkt.

Raab heeft ook bezwaren tegen de afspraken die zijn gemaakt over het beëindigen van de zogenaamde backstop-regeling. Onder die regeling blijft het Verenigd Koninkrijk binnen de douane-unie met de EU, zodat er geen harde grens ontstaat tussen Ierland en Noord-Ierland. Afgesproken is dat de regeling blijft bestaan, totdat een Brits-Europese commissie 'gezamenlijk' besluit dat die niet meer nodig is. In de praktijk komt dat erop neer dat de EU een veto heeft op het opheffen van de regeling.

De brexit heeft de steun voor onafhankelijkheid van Schotland alleen maar verhoogd. Dat zegt de Schotse premier, Nicola Sturgeon van de Scottish Nationalist Party. Volgens Sturgeon komt er sowieso een nieuw referendum over onafhankelijkheid en "als het zover komt zal de Schotse bevolking zonder twijfel voor onafhankelijkheid stemmen".

In 2014 stemde 55 procent van de Schotten tegen onafhankelijkheid. Maar bij het brexitreferendum van 2016 stemde een grote meerderheid van de Schotten (62 procent) vóór EU-lidmaatschap. Over heel het Verenigd Koninkrijk bekeken stemde 51,9 procent van de bevolking echter voor 'Leave'.

Wat er na 29 maart moet gebeuren, is een soort scheidingsregeling.

Momenteel zijn de 28 landen van de EU één groot land zonder grenzen: een eenheidsmarkt en douane-unie. Dat betekent dat mensen en goederen vrij kunnen bewegen zonder aan mekaar taken te moeten betalen.

Als de brexit er komt, stapt het hele Verenigd Koninkrijk uit de EU: Engeland, Wales, Schotland en Noord-Ierland. Bij dat laatste deel zit het probleem, want niemand (zowel de EU als het Verenigd Koninkrijk) wil een harde grens tussen Noord-Ierland en Ierland. Als oplossing hiervoor stelt men voor dat het Verenigd Koninkrijk tijdelijk een douane-unie blijft. Dat betekent dat er geen harde grenzen komen, en de Britten met één been in Europa blijven. Of de Britten te vinden zijn voor dat voorstel, is nog maar de vraag. Want hun inspraak in de EU valt wél weg.

Het Verenigd Koninkrijk moet ook 45 miljard euro betalen om uit de EU te mogen stappen. Britten die nu al in Europa wonen en Europeanen die in het Verenigd Koninkrijk wonen, behouden hun huidige rechten. Tot slot is er ook een overgangperiode afgesproken tot na 2020, waarin er niets verandert.

◆ Het leven wordt duurder

Bijna de helft van de Belgische werknemers bevindt zich in een onzekere situatie of heeft moeite om rond te komen. Een studie uit 2016 gaf al aan dat 4 op 10 werknemers de eindjes moeilijk aan elkaar kan knopen. Dat is wellicht nog een onderschatting als de hoge schulden erbij genomen worden. Op 1 juli 2017 bedroeg het interprofessionele minimumloon

1.562,59 euro bruto, ongeveer 9,5 euro per uur. Zelfs voor wie voltijds werkt, is dat onvoldoende om een waardig leven te leiden. Deze vaststelling vormde de basis voor de campagne voor een minimumloon van 14 euro per uur, onder meer gevoerd door het Luikse ABVV en de voedingscentrale Horval.

In Brussel komt het gemeenschappelijk vakbondsfront in actie rond de lage lonen en onzekere arbeidsvoorwaarden. Er is een actieplan opgesteld met offensieve eisen: verhoging van alle loonschalen met 10%, arbeidsduurvermindering met bijkomende aanwervingen en zonder loonverlies, eindejaarspremie in heel de publieke sector voor een bedrag gelijk aan een 13e maand en tenslotte verbetering van de arbeidsvoorwaarden (bijkomend personeel en omzetten van contractuele in statutaire tewerkstelling) om de kwaliteit van de openbare diensten te verbeteren.

Er werd een petitie rond deze eisen opgezet om ze onder het personeel te populariseren waarmee de basis gelegd werd voor een actieplan dat door ACOD-LRB (Lokale en Regionale Besturen) werd besproken op de algemene vergadering van 11 september. Op 20 september trokken enkele tientallen militanten van de drie vakbonden met 10.000 handtekeningen naar het kabinet van Brussels Minister-President Rudi Vervoort (PS).

Bij de overhandiging van de handtekeningen merkte ACOD-LRB op: "We zijn niet naïef. Aangezien de lokale overheden verantwoordelijk zijn voor hun personeelsbeleid, zullen we hen vragen om hun verantwoordelijkheid te nemen. We zullen dit doen met acties in gemeenschappelijk vakbondsfront op 11 oktober en dit bij alle lokale overheden. De strijd is pas begonnen." Op 11 oktober waren er werkonderbrekingen van twee uur door het personeel van de gemeenten, OCMW's en van de publieke ziekenhuizen.

Het succes van deze actiedag (zie foto's) was meteen een opstap naar een volgende actie: een regionale staking met betoging op 8 november gevolgd door een algemene vergadering waarop het vervolg van de beweging wordt besproken.

Het pamflet van ACOD-LRB stelt onder meer: "Ik wil niet leven om te werken." Wie herkent zich daar niet in? Het opbouwend actieplan van het gemeentepersoneel in Brussel is een inspirerend voorbeeld van hoe we offensieve eisen in actie kunnen verdedigen waarbij we steeds meer collega's in de strijd betrekken.

Artikel door Nicolas Croes uit maandblad 'De Linkse Socialist'

<https://nl.socialisme.be/76046/alles-wordt-duurder-maar-loon-volgt-niet>

◆ Italiaanse schuld blijft stijgen

De Europese Commissie wil tegen Italië een 'buitensporigtekortprocedure' openen omdat het land zijn schuldgraad niet afbouwt. Die piekt momenteel boven de 130 procent van het bbp, waarmee Italië ingaat tegen de Europese afspraken die het zelf heeft goedgekeurd.

De Commissie verklaarde vorige maand de Italiaanse ontwerpbegroting al als niet ontvankelijk. Ook nu spaart ze haar kritiek niet. Ze spreekt van een 'bijzonder ernstig geval van niet-naleving' van de unaniem goedgekeurde Europese aanbevelingen.

Het probleem is niet alleen dat Italië een torenhoge schuld van 130 procent van het bbp torst, maar ook dat de regering van de extreemrechtse Lega en de populistische

Vijfsterrenbeweging tegen de afspraken in vasthoudt aan een tekort van 2,4 procent volgend jaar om verkiezingsbeloftes in te lossen. 'Italië is aan het slaapwandelen richting financiële instabiliteit', verwoordde Eurocommissaris Valdis Dombrovskis het. 'Dit is een zorg voor ons allemaal.'

De Commissie wil nu een buitensporigtekortprocedure openen tegen Italië, al heeft ze daarvoor nog een hele weg af te leggen. Het is nu aan de Raad om het voorstel van de Commissie goed te keuren. Volgens commissaris voor Economie en Financiën Pierre Moscovici zou het al bijzonder gek moeten lopen als de Raad het Commissievoorstel niet volgt. De uiteindelijke beslissing valt mogelijk in januari.

De procedure kan uiteindelijk uitmonden in boetes, al blijft de Commissie hoopvol dat Italië nog toegevingen zal doen, zegt Eurocommissaris voor Werk en Sociale Zaken Marianne Thyssen. 'Wij gaan de dialoog aan, de deuren van alle commissarissen staan open. We laten ons niet verleiden tot hetzelfde taalgebruik of houding als de Italiaanse regering', benadrukte ze. 'Dit is in het belang van Italië, de Italianen en de hele eurozone.'

Ondertussen heeft de Italiaanse vicepremier Matteo Salvini heeft laten doorschemeren dat het land de tekortdoelstelling voor volgend jaar mogelijk toch bijstelt. Op die manier kunnen Rome en Brussel onderhandelen om een disciplinaire procedure tegen Italië te vermijden.

Maar volgens vicepremier Salvini houdt Italië niet noodzakelijk vast aan een begrotingstekort van 2,4 procent, meldt de Italiaanse nieuwscoder Adnkronos op zijn website. 'Of het tekort nu 2,2 of 2,6 procent bedraagt, de decimalen zijn niet het probleem, het is een kwestie van ernstig en concreet te zijn', aldus Salvini over de begroting die Italië er bovenop moet helpen.

ONDERWIJS

◆ Wijzigingen wetgeving

Er waren voorbijgegaan volgende rondzendingen met wijzigingen:

[Controle op de aanwending van de VTE, de puntenenveloppe en de coördinatie-opdrachten van de Centra voor basiseducatie](#)

[Rubrieken > Coördinatie van de omzendbrieven > Centra voor Leerlingenbegeleiding > Personeel > Datum laatste wijziging: 05/11/2018](#)

[Controle op de aanwending van de leraarsuren, de puntenenveloppe en de coördinatie-uren van de Centra voor volwassenenonderwijs](#)

[Rubrieken > Coördinatie van de omzendbrieven > Volwassenenonderwijs > centra voor volwassenenonderwijs \(cvo\) > organisatie > Datum laatste wijziging: 05/11/2018](#)

<https://www.vlaanderen.be/nl/publicaties/detail/decreet-over-de-onderwijsdoelen-van-de-1e-graad-secundair-onderwijs-advies-sarc>

[Uitvoering cao XI – Tijdelijke aanstelling en aanvangsbegeleiding vanaf 1 september 2019](#)

Rubrieken > Coördinatie van de omzendbrieven > Personeel (niveau-overschrijdend) > Tijdelijke aanstelling > Datum laatste wijziging: 20/11/2018

<https://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=14176>

Tegemoetkoming aan de schoolbesturen en aan de besturen van de centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor basiseducatie in het gesubsidieerd vrij onderwijs met betrekking tot de financiële controle over het boekjaar 2017

Rubrieken > Coördinatie van de omzendbrieven > Instellingen en leerlingen (niveau-overschrijdend) > Algemene zaken > Datum laatste wijziging: 12/11/2018

[Personeelsformatie Scholen in het Gewoon Basisonderwijs](#)

Rubrieken > Coördinatie van de omzendbrieven > Basisonderwijs > Instellingen en leerlingen > Personeelsformatie gewoon onderwijs > Datum laatste wijziging: 30/08/2018

[Personeelsformatie gewoon onderwijs](#)

<https://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=13616>

Rubrieken > Coördinatie van de omzendbrieven > Basisonderwijs > Instellingen en leerlingen > Personeelsformatie buitengewoon onderwijs > Rubrieken > Coördinatie van de omzendbrieven > Basisonderwijs > Instellingen en leerlingen > > Datum laatste wijziging: 20/08/2018

◆ Tekort aan leerkrachten

Nooit was er een zo groot leerkrachten tekort als nu.

Vooraf in de grootsteden raken vacatures vaak moeilijk ingevuld. “De afgelopen tien jaar zagen we in het basisonderwijs een sterke demografische groei, en die groep schuift nu door naar het secundair. Bovendien gaat er een hele golf van leerkrachten met pensioen”, zegt Nina Van den Driessche van de VDAB. “Zeker voor Frans, wiskunde en technische vakken raken jobs steeds moeilijker ingevuld.” Het probleem dreigt de komende jaren nog prangender te worden. Gemiddeld zijn er tot 2024 elk jaar 6.000 extra leerkrachten nodig. Intussen daalt de instroom in de lerarenopleidingen en haakt de helft van de startende leerkrachten binnen de vijf jaar af. Doordat de economie aantrekt, vinden meer mensen met een lerarendiploma elders werk.

Uit een onderzoek bij de Vlaamse hogescholen blijkt dat nog maar weinig jongeren interesse hebben in een job als leerkracht lager onderwijs. Zo weinig dat er over enkele jaren een groot tekort zal ontstaan op de arbeidsmarkt. Negatieve berichtgeving, grote weronzekerheid bij het begin van de loopbaan zijn en de dalende status van het beroep wakkeren de desinteresse bij jongeren aan.

Het probleem van te weinig leerkrachten in lager onderwijs is vandaag al acuut in sommige Antwerpse en Brusselse scholen.

Minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) ziet een oplossing in de lerarenplatforms. Dat zijn nieuwe samenwerkingsverbanden tussen scholen die in elkaars omgeving liggen. De leraren die via deze platforms worden tewerkgesteld, moeten samen voor minstens 85% ingezet worden voor vervangingen. Intussen bestaan er 329 zulke platforms. Bijna alle Vlaamse basisscholen doen eraan mee. Via het nieuwe project hebben 2.500 startende en tijdelijke leraren van 1 oktober tot eind juni volgend jaar werkzekerheid.

◆ Leerplatforms opgestart

Ruim 3350 leerkrachten hebben extra werkzekerheid door de lerarenplatforms. Dat blijkt uit een eerste analyse. Het gaat om ruim 2.400 voltijdse jobs. Op initiatief van Vlaams minister van Onderwijs Hilde Crevits werden op 1 oktober 2018 lerarenplatforms ingericht in het basisonderwijs en als proefproject in het secundair onderwijs. Het gaat om één van de maatregelen uit de collectieve arbeidsovereenkomst om startende leerkrachten meer werk- en loonzekerheid te geven. Meer dan 8 op de 10 van de leerkrachten in de lerarenplatforms zijn jonger dan 30 jaar. Opvallend meer dan de helft is zelfs jonger dan 25 jaar. Daarmee mist deze maatregel zijn effect niet, integendeel. Vooral in steden als Antwerpen, Gent en Brussel is er nog ruimte in de lerarenplatforms.

In maart 2018 sloot de Vlaamse Regering samen met de onderwijspartners een nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst voor het onderwijs af. Daarin is een pakket aan loopbaanmaatregelen opgenomen, waaronder meer werkzekerheid voor startende en tijdelijke leerkrachten. Startende leerkrachten krijgen tijdens de eerste jaren vaak kleinere opdrachten in verschillende scholen. 7 op de 10 startende leerkrachten hebben een opdracht die kleiner is dan 2/3 van een voltijdse opdracht en een kwart van de starters verlaat het onderwijs na 2 jaar. Om startende leerkrachten meer werkzekerheid te geven, zijn op 1 oktober de lerarenplatforms voor het basis- en secundair onderwijs van start gegaan. Via die platforms krijgen leerkrachten een schooljaar lang werk- en loonzekerheid. De leerkrachten moeten gemiddeld op jaarbasis 85% van de tijd voor de klas staan, de overige 15% kan ingevuld worden door coaching, begeleiding of professionalisering. Ze kunnen afwezige leerkrachten vervangen of de plaats innemen van een meer ervaren leerkracht die zelf vervangingsopdrachten opneemt.

In het basisonderwijs hebben zo bijna 3.000 leerkrachten extra werkzekerheid, in het kleuteronderwijs gaat het om 1.155 personeelsleden en in het lager onderwijs om 1.821 personeelsleden. In het secundair onderwijs zitten er 381 leerkrachten in een lerarenplatform. Het gaat alles samen om ruim 2.400 voltijdse jobs. De maatregel mist zijn effect niet, integendeel, van alle leerkrachten in een lerarenplatform zijn er 1.595 25 jaar of jonger. Daarbovenop zijn nog eens 875 leerkrachten tussen 25 en 30 jaar. Meer dan 8 op de 10 leerkrachten in een lerarenplatform zijn zo jonger dan 30 jaar.

In het secundair onderwijs zitten 38 leerkrachten Nederlands in het lerarenplatform, 35 leerkrachten wiskunde, 28 leerkrachten Frans, 25 leerkrachten lichamelijke opvoeding, 21 leerkrachten Engels, 4 bouw, 8 elektriciteit, 8 hout, 8 mechanica, 4 tuinbouw en in de vakken lassen, sanitair en schrijnwerkerij telkens 1.

De lerarenplatforms zijn bedoeld om startende leerkrachten meer zekerheid te geven. Dat kan door die jonge starters in het platforms zelf te werk te stellen. Een andere mogelijkheid is dat een ervaren leerkracht plaats maakt voor een jonge leerkracht die op die manier een volledig schooljaar voor dezelfde klas kan staan. 214 leerkrachten in de lerarenplatforms zijn vastbenoemd en geven zo een jongere/nieuwe leerkracht de kans om een jaar lang voor dezelfde klas te staan. Ongeveer 10% van alle leerkrachten in de lerarenplatforms (326) zijn TADD-ers (tijdelijke aanstelling van doorlopende duur), het gaat daarbij voornamelijk om leerkrachten die na 3 schooljaren of meer, nog altijd geen zekerheid hadden voor een aanstelling.

Uit deze eerste analyse blijkt dat 10% van de lerarenplatforms nog niet benut zijn. Vooral scholen in steden als Antwerpen, Gent en Brussel hebben volgens de huidige stand van zaken nog heel wat wervingen te doen.

Vlaams minister van Onderwijs Hilde Crevits: "De lerarenplatforms zorgen voor extra werkzekerheid voor ruim 3.3500 leerkrachten. Dat meer dan 8 op de 10 daarvan jonger is dan 30 jaar is heel positief.. In steden als Antwerpen, Gent en Brussel is er nog ruimte om extra leerkrachten in de platforms aan te werven. Door het lerarenplatform binden we leerkrachten die anders rond deze tijd op zoek waren naar werk, vast aan de scholen. In oktober 2018 waren er bijna 1.400 minder leerkrachten die werkzoekend waren ten opzichte van oktober 2017." Bron: website Crevits

◆ Expertise te weinig gewaardeerd

'We moeten werk durven te maken van de invoering van een echte kwaliteitscultuur in ons onderwijs', schrijft docent Stijn Van Hamme naar aanleiding van het nieuws dat maar de helft van de bachelorstudenten erin slaagt om binnen de vijf jaar zijn diploma te halen.

Het Nieuwsblad berichtte over de studieduur in het hoger onderwijs. Het blijkt namelijk dat vandaag slechts de helft van de studenten erin slagen een bachelordiploma te halen binnen de vijf jaar. 10 jaar geleden haalde nog 60% van de studenten hun bachelordiploma binnen de ze periode. De situatie is zelfs nog erger wanneer men kijkt naar studenten die een bachelordiploma behalen binnen de drie jaar (de eigenlijke periode die in theorie nodig is): slechts 26% van de studenten aan de Universiteit Antwerpen slaagt hierin (tegenover 38% in 2004)! Deze negatieve tendens wijst nog maar eens op problemen binnen ons onderwijs. Het aantal alarmsignalen is stilaan niet meer op twee handen te tellen...

Op vlak van de beleidskeuzes dragen de onderwijsministers en de partijen die de bevoegde regeringen vorm(d)en een verpletterende verantwoordelijkheid. De ontegensprekelijke kwaliteitsdaling van ons onderwijs is immers een rechtstreeks gevolg van hun daden. Om de verschillen tussen zwakke(re) en sterke(re) leerlingen weg te werken (wat op zich een nobel basisprincipe is), is er vanuit het beleid overdreven veel aandacht gegaan naar de zwakke(re) leerlingen, waarbij onze sterke(re) leerlingen in de kou bleven en blijven staan. Professor Wouter Duyck stelt onomwonden dat 'niet de 'slechte' worden opgetild, maar de 'betere' leerlingen worden afgetopt'. Het is een nivellering naar beneden, wat nefast is voor ons onderwijs'. Econoom Geert Noels vraagt zich hierbij zelfs af of 'de nivellering naar beneden een bewuste beleidskeuze [is].

Het antwoord op zijn vraag is volgens mij helaas volmondig 'ja'. Onlangs sprak ik met een lerares uit het secundair onderwijs die vlakaf zei: 'Je weet hoe het gaat: leerlingen die gebuisd zijn moeten we toch delibereren zelfs als ze eigenlijk niet verdienen om af te studeren want anders worden we door de overheid op de vingers getikt omdat we te veel B- of C-attesten geven.'

Waarom beknibbelt de overheid eigenlijk op kwaliteitseisen in het onderwijs en hypothekeert zij op deze wijze deels de toekomst van onze kinderen?

Stel je voor dat bij de autokeuring wagens die ongeschikt zijn om veilig te rijden toch een groene kaart zouden krijgen omdat anders de overheid het keuringsstation op de vingers zou tikken. Niemand zou dit aanvaarden. Waarom aanvaarden wij dan dat de overheid moedwillig de lat in ons onderwijs verlaagt met haar houding? Waarom beknibbelt de overheid eigenlijk op kwaliteitseisen in het onderwijs en hypothekeert zij op deze wijze deels de toekomst van onze kinderen? Is hier sprake van kwade wil, onwetendheid of incompetentie?

Niet enkel de politiek, maar ook de onderwijskoepels zijn als mede-beleidsvoerders verantwoordelijk voor de neerwaartse spiraal. Toplui van onderwijskoepels lijken steeds meer uit te blinken in wereldvreemdheid. Recentelijk nog volgden verscheidene voorstellen die de wenkbrauwen doen fronsen elkaar in sneltempo op. Nu eens stelde men voor om een uur Nederlands te schrappen en te vervangen door een vak 'Burgerschap', dan weer moest het vak Frans een lesuur afstaan ten voordele van Engels en tot slot moest het vak Aardrijkskunde onderdeel worden van een of ander mengvak. Het vak Aardrijkskunde is nochtans broodnodig: uit een enquête van Eos bleek ooit dat een derde van de jongeren niet weet dat de aarde rond de zon draait. Eigenlijk zouden we moeten lachen met dergelijke voorstellen mochten ze geen grote hypotheek betekenen op de toekomst van onze kinderen. Het wordt duidelijk hoog tijd dat de beleidvoerders, zowel uit de politiek als uit de onderwijskoepels, het werkveld en dan vooral de expertise van onze leerkrachten naar waarde schatten en hun ideeën aftoetsen vooraleer deze eenzijdig op te leggen.

Daarnaast leeft bij veel mensen in het onderwijs het idee dat er sinds de jaren 90 een visie ingang heeft gevonden in het onderwijs waarbij leren vooral leuk, speels en aangenaam moet zijn. Dat heeft de kwaliteit van het onderwijs volgens veel leerkrachten een enorme klap toegebracht.

Deze visie met meer aandacht voor de uiterlijke vorm (een mooie powerpoint, ludieke spelletjes, ...) dan voor de eigenlijke inhoud van de les, heeft via de lerarenopleiding het ganse onderwijslandschap besmet. Een les mag natuurlijk leuk zijn, maar 'het leuk zijn' mag nooit een doel op zich zijn. De huidige tirannie van de aangenaamheid zal onze kinderen nog zuur opbreken: enerzijds zullen zij geen leerkrachten meer vinden (wie wil er nog als educatieve clown fungeren?) en anderzijds zullen zij raar opkijken op de arbeidsmarkt wanneer hun job plots niet elke seconde leuk en aangenaam blijkt te zijn.

Het is duidelijk dat een grondige, zelfs radicale wijziging in het onderwijsbeleid zich opdringt. We moeten dringend werk durven maken van de invoering van een echte kwaliteitscultuur.

Laat een school terug de plaats zijn waar inhoudelijk gewerkt wordt aan het overbrengen van kennis en vaardigheden in plaats van een oord van amusement.

Waarom organiseren we bijvoorbeeld geen centrale examens, zoals professor Duyck ook voorstelt? Ik zou deze zelf het liefst integreren in de examencyclus aan het eind van iedere graad: 'Tijdens de eerste twee weken [van juni] zijn er de schoolexamens, tijdens de laatste twee weken de staatsexamens volgens eenzelfde rooster in gans Vlaanderen. Op deze

manier worden leerlingen tweemaal getest [per vak] om een genuanceerder beeld te krijgen van hun studierendement', zo stel ik voor in mijn boek Scholen laten schitteren. De berekening van het resultaat voor ieder vak is dan als volgt: elk examen telt voor de helft van de punten mee en een leerling moet op beide onderdelen minstens 50% halen om te kunnen slagen voor het desbetreffende vak. Op deze manier behouden onze leerkrachten hun inspraak in het leerproces en kan de overheid tegelijkertijd ook op een objectieve manier het behalen van de eindtermen controleren.

Daarnaast zouden ook de studiebeurzen kunnen ingezet worden om de omslag naar een echte kwaliteitscultuur te bewerkstelligen. We zouden studiebeurzen namelijk ook kunnen koppelen aan de behaalde schoolresultaten. Leerlingen (maar ook studenten) zouden op deze manier een bijkomende stimulans krijgen om een serieuze inspanning te leveren tijdens hun schoolloopbaan. Aan de hand van de centrale examens zou dit op een in gans Vlaanderen gelijkaardig testniveau kunnen bepaald worden. Op deze manier zouden alle leerlingen gelijke kansen krijgen op basis van hun inzet.

Tot slot moeten we zeker ook komaf maken met het hedonisme waarin ons onderwijs soms lijkt te verdrinken. We moeten dringend af van de waanidee dat de school alleen een plaats is voor leuke, aangename en speelse zaken. Laat een school terug de plaats zijn waar inhoudelijk gewerkt wordt aan het overbrengen van kennis en vaardigheden in plaats van een oord van amusement. Zowel onze leerlingen die opnieuw leren wat een inspanning leveren is, als onze leerkrachten die niet langer als educatieve clowns moeten fungeren, zullen hiervan de vruchten plukken.

Stijn Van Hamme (1985) stapte na het behalen van zijn licentiaatsdiploma Romaanse Talen in het onderwijs. Hij gaf les in verschillende vakken aan leerlingen van de eerste, tweede en derde graad van het secundair onderwijs in verscheidene scholen in Vlaanderen, zowel in aso, tso als bso. Daarnaast was hij gedurende enige tijd lector in het hoger onderwijs. Sinds september 2015 werkt hij als praktijkassistent aan de UGent, waar hij Frans geeft in de opleiding Bestuurskunde en Publiek Management. Zijn boek 'Scholen laten schitteren' is uitgegeven bij Beefcake Publishing. Bron: Knack

◆ Vergelijkende standaardtoetsen

Centrale examens: een goed idee voor het Vlaams onderwijs? Wouter Duyck (UGent) en Jan Vanhoof (UA) spreken zich in 5 stellingen uit over de zin en onzin van standaardtoetsen, de gevaren van teaching to the test en de rol van de leraar.

Een standaardtoets is een toets die hetzelfde is voor alle leerlingen, over klassen en scholen heen. Ook centrale examens zijn standaardtoetsen. Belangrijk verschil: de overheid legt in dat geval precies op wanneer je welke toetsen afneemt. De resultaten zijn bepalend voor de slaagkansen van de leerling én voor de kwaliteitscontrole van de school. Bij een standaardtoets die niet centraal is – denk aan OVSG, IDP en PISA –, beslis je als school zelf of en hoe je die toets inzet.

Wouter Duyck: “Absoluut niet. 1/3 van de Vlaamse begroting gaat naar onderwijs, maar we meten amper of we dat geld goed besteden. 150 inspecteurs evalueren 4000 scholen, 150.000 leraren en 1,2 miljoen leerlingen. Op dit moment hebben we alleen grote internationale testen die we niet zelf organiseren om evoluties te detecteren. Het beleid heeft meer data nodig om de lijnen uit te zetten.”

Jan Vanhoof: “Akkoord, we hebben meer data nodig. Maar niet zozeer voor de beleidsmakers, wel voor de scholen zelf. Geef ze de tools om hun eigen werking te evalueren: kwalitatieve standaardtoetsen en de knowhow om de resultaten te interpreteren. Als scholen weten hoe hun leerlingen scoren, kunnen ze hun beleid daarop afstemmen en de onderwijskwaliteit verhogen.”

Leraren kunnen leerlingen het best evalueren

Jan Vanhoof: “Helemaal mee eens. Maar opgepast: die visie is kwetsbaar. Veel leraren zijn sterk overtuigd van hun eigen aanvoelen. Maar weet jij of je met jouw evaluaties wel correct toetst of elke leerling de eindtermen bereikt heeft? En of jij je lat niet te hoog of te laag legt?”

Wouter Duyck: “Als de test goed is, is teaching to the test net wat je wil”

Wouter Duyck: “En dus moet je volgens mij de vraag stellen of we de evaluatie alleen aan de leraar mogen overlaten. Het watervalstelsel maakt duidelijk dat er iets fout loopt bij de oriëntering van leerlingen. Hoe meer gegevens de klassenraad in handen heeft, hoe beter ze een oordeel kan vellen.”

Jan Vanhoof: “De klassenraad kan inderdaad beter geïnformeerd zijn. Je oordeel wordt sterker als je een referentiepunt hebt waar je je eigen evaluaties naast kan leggen. Dat betekent niet dat je je eigen toetsen aan de kant moet schuiven. De beslissing moet in handen van de klassenraad blijven, maar het resultaat op de standaardtoetsen moet wel meegenomen worden in die beslissing. Anders doen je leerlingen minder hun best, krijg je vertekende resultaten en is het hele initiatief zinloos.”

Wouter Duyck: “Ik vind dat we verder moeten gaan dan dat. Kies voor een systeem met centrale examens. Standaardtoetsen die in sterke mate bepalend zijn voor de oriëntering van leerlingen. Maar welke keuze het beleid ook maakt: voor de leerlingen en voor de scholen moet het inderdaad duidelijk zijn dat het resultaat op die toetsen belangrijk is.”

Standaardtoetsen leiden tot eenzijdig onderwijs

Wouter Duyck: “Als de test goed is, is teaching to the test net wat je wil. Gek dat niemand zich bij ons huidige evaluatiesysteem de vraag stelt of dat een probleem is. Ben je er zeker van dat je nu geen les geeft in functie van je eigen examen? Belangrijke voorwaarde: doe recht aan de veelzijdigheid van ons onderwijs. Nederlands is meer dan spelling en woordenschat.”

Jan Vanhoof: “De Engelsen zeggen het zo mooi: ‘The tail wags the dog’. Leraren zijn heel sterk bezig met leerinhouden. Het gevolg: soms verlies je de doelstellingen uit het oog. Maar als de evaluatie doelgericht is, worden de lessen dat ook. Leraren moeten de evaluatie dan wel een stukje uit handen geven, en dat zijn ze niet gewend. Geef ze de kans om daarin te groeien. Net zoals je ziet dat co-teaching heel verrijkend kan werken. Wie de stap waagt, vindt die samenwerking vaak een ervaring waar je sterker uitkomt.”

Standaardtoetsen vergelijken leerlingen eerlijk

Wouter Duyck: “Onderzoek is duidelijk: centrale examens leiden tot een betere oriëntering. Betere studiekeuzes en minder waterval.”

Jan Vanhoof: “Maar stel dat je met het oog op studiekeuze een centrale toets organiseert op het einde van het secundair? Dan heb je enkel een outputmeting. Zo’n eindtoets is niet meer waard dan een autopsie. Je weet dat het niet goed is, maar je kan er niets meer aan doen.”

Wouter Duyck: “Ik vind ook dat we niet enkel dat moment in kaart moeten brengen. Maar aan het einde van de rit wil je als leerling ook weten waar je staat ten opzichte van anderen. Die info wil je toch hebben om een doordachte studiekeuze te maken?”

Jan Vanhoof: “Dat speelt zeker een rol. Maar het is veel belangrijker dat we leerwinst meten. Met aanvangstoetsen, tussentijdse toetsen en de kans om bij te sturen. Integreer die resultaten in je leerlingvolgsysteem. Zo benader je de zwakkeren veel positiever. Leerlingen die ‘onderaan’ bengelen, hangen vaak hun hele carrière ‘aan de rekker’. Als je hun leerwinst toont in plaats van hun positie in de groep, stimuleer je ze veel sterker.”

Standaardtoetsen vergelijken scholen eerlijk

Jan Vanhoof: “Opnieuw: op voorwaarde dat je een eerlijke vergelijking maakt. Met verschillende metingen, zodat je de leerwinst in kaart kan brengen. Goed mogelijk dat een concentratieschool plots veel beter scoort dan een traditioneel college. Dat kan een enorme boost betekenen voor scholen in een moeilijke context.”

Jan Vanhoof: “Als je de resultaten openbaar maakt, komen de media met een ranking”

Wouter Duyck: “1 op de 7 scholen zakt voor de PISA-test. 1 op de 7 scholen reikt diploma’s uit aan leerlingen die de eindtermen niet halen. Breng voor mijn part de leerwinst in kaart, vergelijk scholen op een eerlijke manier met elkaar en maak die resultaten openbaar. Zo zijn scholen verplicht om hun uiterste best te doen, ook voor leerlingen die slecht scoren. Centrale examens zijn de kortste weg naar minder sociale ongelijkheid.”

Jan Vanhoof: “Er zijn te veel negatieve neveneffecten. Geen enkel onderwijssysteem heeft ooit gekozen voor een ranking van scholen, maar als je de cijfers openbaar maakt, komt die er. De media doen dat voor je. En krijg je dan een ranking volgens leerwinst, of gewoon volgens wie het hoogst scoort?”

“In het buitenland zien we welke schade dat aanricht. Succesvolle directeuren worden weggekocht en het loon van leraren wordt gekoppeld aan de prestaties van hun leerlingen. Zwakkere leerlingen worden vriendelijk verzocht om niet deel te nemen aan de testen of de school te verlaten.”

Wouter Duyck: “Maar als je de resultaten intern houdt, verandert er niets. De leraar bespreekt ze enkel met de directeur, of in het beste geval ook met een collega. Aan die openbaarheid zijn gevaren verbonden, maar die wegen niet op tegen de voordelen. Op het vlak van evaluatie had je in ons onderwijssysteem heel lang absolute vrijheid, en dat ging lange tijd goed. Maar nu gaat ons onderwijsniveau achteruit. Daar laten internationale vergelijkingen geen twijfel over bestaan. En dus moeten we ingrijpen. Met centrale examens die openbaar zijn.”

Jan Vanhoof: “Ga niet overhaast te werk door die resultaten openbaar te maken. De neveneffecten kunnen zeer zware gevolgen hebben, daarover kunnen onze buurlanden meespreken. Ik geloof in de professionaliteit van scholen.

Op dit moment is het voor hen heel lastig om te bepalen waar de lat ligt. Geef ze de juiste referentiepunten, tools en toetsmateriaal om hun leerlingen en hun werking intern te evalueren, en je zal zien dat ons onderwijs zichzelf van binnenuit zal versterken.”

Bron: Klasse

◆ Akkoord bij Bpost?

De voorbije weken waren er vooral stakingsposten opgericht in Wallonië, maar die acties breiden zich vrijdag uit naar het hele land. Onder meer in Antwerpen, Gent en Brussel werden er stakingsposten opgericht.

In het sorteercentrum van Antwerpen was er volgens de woordvoester een korte werkonderbreking, maar dat centrum werd niet geblokkeerd. Dat betekent dat de post voor Antwerpen en Limburg er zoals normaal is kunnen vertrekken.

De directie van bpost had opgeroepen de lokale acties stop te zetten, na de afspraak om volgende week verder te onderhandelen met de vakbonden. 'Ik herhaal dat we vastberaden zijn om nu tot een finaal akkoord te komen, een akkoord met respect voor het welzijn van alle medewerkers en dat ruimte geeft om bpost aan te passen aan de verwachtingen van de klant', zei bpost-topman Koen Van Gerven.

De bonden en directie van bpost hebben een voorstel tot cao onderhandeld.

Het voorstel dat bonden en directie hebben onderhandeld, omvat een cao voor de periode 2019-2020 en een deel over werklust en herstel van vertrouwen, aldus de bonden.

De directie van het postbedrijf bevestigt. 'De directie van bpost heeft concrete voorstellen gedaan om een positief antwoord te geven op de vragen van de medewerkers rond goede verdeling van de werklust, verhoging van de koopkracht en de aantrekkelijkheid van de jobs op het terrein', luidt het.

De voorstellen volgen op dagen van stakingen bij het postbedrijf begin november, als reactie op onder meer een personeelstekort en hoge werkdruk bij bpost. Dat leidde tot een sociaal voorakkoord, maar dat kreeg uiteindelijk een onvoldoende mee van de vakbonden.

Nu zijn er dus nieuwe voorstellen, maar van een definitief akkoord is op dit moment nog geen sprake. 'Een akkoord is het niet. Het zijn onderhandelde voorstellen', verklaart ACOD-secretaris Jean-Pierre Nijns. 'Het gaat om een voorstel tot cao, een voorstel om de arbeidsomstandigheden te verbeteren en een voorstel om het vertrouwen te herstellen.'

De voorstellen worden nu voorgelegd aan de vakbondsleden. Die zullen worden geïnformeerd en geconsulteerd. Dat proces kan 'enkele weken' duren, aldus Nijns. 'Daarna zien we wat de volgende stap is.' Inhoudelijk wil de vakbond nog weinig kwijt. 'Het gaat om een uitgebreide versie van het vorige voorstel. Er zit potentieel in', aldus Nijns.

De directie zegt 'met vertrouwen' uit te kijken naar het vervolg van de sociale dialoog en zich te concentreren 'op de dienstverlening naar de burgers en de klanten in deze belangrijke eindejaarsperiode'. Bron: Trends

Om de postbodes (m/v) te steunen:

<https://www.youtube.com/watch?v=Jzy4R8EbWJ4>

Verrassend was wel de oproep van de vakbonden om te stoppen met staken.

https://nieuws.vtm.be/binnenland/vakbonden-bpost-roepen-op-om-te-stoppen-met-staken?m_i=ApznMtc4OBipV3Zd8MJGdvJdJPII2hrsraq2w8q5YmtBe7TLYG4S924RYapIccRZcV yga%2BXaDzMuB8SJ0w0S4Cmh9H2U2YNAA5&utm_campaign=vtmnieuws_nieuwsbrief_20181116&utm_content=&utm_medium=email&utm_source=vtmnieuws&utm_term=

Lees ook:

https://pvda.be/artikels/bpost-een-belangrijke-overwinning-de-strijd-voor-betere-arbeidsvoorwaarden?utm_source=pvda2018-11-30&utm_medium=email&utm_content=html&utm_campaign=portalnewsletter

Ondertussen raakte ook bekend dat de postzegels duurder worden. De nieuwe priorzegel zal 1 euro per stuk kosten, de non-priorzegel 95 cent. Nu kost een postzegel nog 87 cent. Dat is een stijging van 15 procent voor een brief die de volgende dag in de bus moet vallen. Dat zijn prijzen voor postzegels per stuk. Als je er tien koopt, stijgen prior en non-prior respectievelijk naar 97 en 92 cent. Tegenover tien jaar geleden is dat bijna een verdubbeling.

◆ Stakingen op komst?

In verscheidene sectoren zal tussen 10 en 14 december actie worden gevoerd tegen de pensioenplannen van de regering en de houding van de werkgevers. Ook stakingen zijn daarbij niet uitgesloten.

Dat is alvast het geval in de metaal- en textielsectoren, zegt William Van Erdeghem, voorzitter van ACV Metea. “Het hele pallet zal worden opengetrokken. Van het uitdelen van pamfletten, het houden van ondernemingsraden en personeelsvergaderingen tot stakingen”, aldus Van Erdeghem.

Doelwit van de vakbondsacties is de eindeloopbaanproblematiek, aldus de ACV-secretaris. Concreet doelt Van Erdeghem op het afspringen van het overleg over de zware beroepen, het verstrengen van de SWT-regels en de toegang tot de landingsbanen. Met de acties willen de bonden bovendien hun eis tot vrije loononderhandelingen kracht bijzetten. Behalve de regering worden ook de werkgevers gevisieerd. “We nemen het hen kwalijk dat ze aan de zijlijn zijn blijven staan”. Zo sprong vorige week het overleg tussen de bonden en de werkgevers over de zware beroepen af.

Idem bij de voedings- en dienstenbedrijven, zegt Pia Stalpaert, voorzitter van ACV Voeding en Diensten. Het afspringen van het overleg over de zware beroepen ligt de leden zwaar op de maag. “Het is voor onze leden een erg belangrijk dossier. In de voeding werken veel mensen in koude temperaturen. En ook schoonmaaksters hebben een zwaar beroep.” ACV Voeding en Diensten gaat daarom ook actievoeren, op 14 december. Bij de grote voedingsbedrijven zal het wellicht tot stakingen komen, maar ook in bijvoorbeeld bewakings- en schoonmaakbedrijven is dat niet uitgesloten.

Op Twitter kondigt ABVV-voorzitter Robert Vertenueil een nationale actiedag aan op 14 december, waarbij stakingen mogelijk zijn. Van 10 tot 14 december zullen in gemeenschappelijk front acties in de sectoren plaatsvinden, bevestigt hij.

◆ Openbare diensten privatiseren?

Er zijn de laatste maanden meer en meer stakingen in de openbare sector. Uw postbode heeft er genoeg van om als een marathonloper behandeld te worden. De treinen komen te laat, de bussen rijden niet, want uw chauffeur heeft het even gehad met dat werkrooster dat hem langzaam leegzuigt. De leerkrachten moeten de agressie van de leerlingen maar ondergaan. En sorry, de politieagent zal niet binnen de 5 minuten ter plaatse zijn om u te helpen, want hij komt handen en voeten te kort om overal te moeten ingrijpen dezer dagen. Zelfs de GAS-boetes kunnen niet afgehandeld worden, zoveel zijn er.

De voorbije jaren deelden ook leerkrachten, cipiërs en militairen, zorgkundigen en welzijnswerkers hun ongenoegen mee. Uiteenlopende beroeps categorieën, maar één iets hebben ze allemaal gemeen: ze willen u - de burger - dienen, maar botsen op een ongeïnteresseerde overheid die niet bereid is om de werkdruk te verlagen.

Zij zijn niet de enigen die met de regelmaat van de klok hun ongenoegen uiten, omdat ze hun werk niet langer naar behoren kunnen doen.

Vandaag zijn ze het niet alleen beu dat ze door de toenemende druk gekrenkt worden in hun werkvreugde en -trots, maar vooral zijn ze boos omdat ze niet langer in staat zijn om u op een deftige manier te dienen. Met alle gevolgen van dien. Zij klagen (terecht) omdat ze het vaak gewoon niet meer bolwerken en u klaagt (terecht) omdat u niet deftig bediend wordt.

De stakingen en betogingen in de openbare sector leveren alleen verliezers op. Efficiëntie, dat wil iedereen, maar op een bepaald moment is een kritische grens bereikt aan opeenvolgende besparingen. Dan laat zich dat voelen in het échte leven: minder werkmiddelen en minder collega's draaien in the end uit op minder kwaliteitsvolle dienstverlening. Zo simpel is het.

En dan is het ongetwijfeld wrang voor politiemensen - om maar één categorie te noemen - om deze week in de krant te moeten lezen dat privé-bewakingsfirma's verwoed op zoek zijn naar extra personeel. Behalve symbolisch is dat ook het cynische aan het beleid van deze regering: de overheid uitkleden om de privé alle ruimte te laten.

Op zich zou daar niks mis mee zijn, mocht de factuur voor u dan ongewijzigd blijven. Alleen is ze dat niet. Integendeel zelfs. Ook in de zorgsector is diezelfde evolutie volop aan de gang. Dat is best zorgwekkend, want betaalbaarheid en toegang voor essentiële diensten voor iedereen staan hier op het spel.

“De uitdrukkelijke opdracht van alle overheidsdiensten en semi-overheidsorganisaties is om zorg te dragen voor essentiële voorzieningen voor de burgers”, las ik onlangs. Wel, vandaag is de vaststelling dat die essentiële voorzieningen stilaan op de helling staan.

Of dat nu aan de halte is waar u tevergeefs blijft wachten op een bus die maar niet komt; in de kamer waar uw geliefde de beste zorg verdient, maar de verpleger zichzelf voorbij holt; of wanneer de leerkracht van uw kleinste is uitgevallen omdat een klas met 33 kinderen gewoon niet werkbaar meer was. Openbare diensten zijn van iedereen en voor iedereen. En dan is het de taak van de overheid om die openbare dienstverlening optimaal te houden, dan wel optimaal te maken. Daar betalen we ten slotte met zijn allen belastingen voor.

Maar nu al vier jaar lang zet deze regering blind in op de ‘vrije werking van de markt’, terwijl ze tegelijk steen voor steen de openbare dienstverlening afbouwt. En dat vanuit het waanidee dat dit een samenleving ten goede komt. Maar welke samenleving heeft ze dan voor ogen? Wat bouw je dan? Kan iemand mij dat eens uitleggen?

Een sterke overheid is noodzakelijk om een rechtvaardige samenleving te bouwen. En een weerbare overheid is ook noodzakelijk om weerbare burgers te hebben. De volgende weken en maanden is dit alvast een debat dat de moeite waard is om te voeren in plaats van de vele fake-debatten (en dat ik schrijf ik met alle respect voor de Sints mijter en zijn pieten).

Ja, geef mij maar een debat ten gronde - met verschillende invalshoeken over wat we willen dat een overheid doet en wat niet. Het zou meteen de geloofwaardigheid en het imago van de politiek ten goede komen, nu die nog maar eens een flinke deuk kreeg tijdens de zoektocht naar een gouverneur. In zo'n debat zal de ideologische tegenstelling tussen links en rechts ongetwijfeld scherp zijn, maar ik vind dat niet eens een slechte zaak. Op zijn minst is er dan duidelijkheid en is het u aan u om straks, in mei 2019, een keuze te maken.
Bron: SP.a

◆ 30-uren week

In Duitsland bestaat het al: een firma waar werknemers slechts 5 uur per dag moeten werken. In België gaat Femma ook experimenteren met een kortere werkweek.

Femma gaat een jaar lang experimenteren met een korte werkweek.

Bij het Duitse IT-bedrijf Rheingans Digital Enabler werken ze al sinds 2017 5 uur per dag (en krijgen ze er 8 betaald). Om 13.00 uur mag iedereen naar huis.

Geïnspireerd door het boek 'The Five Hour Workday' van Stephan Aarstol besloot de ceo Lasse Rheingans het roer volledig om te gooien. "Ik besprak met mijn werknemers of ze het zagen zitten. Allereerst bekeken we hoe we met elkaar communiceerden en waar de meeste tijd verloren ging. Bijvoorbeeld e-mails die een notificatie sturen, leiden je af en het duurt altijd even voordat je weer geconcentreerd bezig bent. We bedachten regels die deze afleidingen tot een minimum beperkten", vertelt Rheingans.

In België gaat de vrouwenvereniging Femma een jaar lang experimenteren met een korte werkweek. De vereniging pleit al enkele jaren voor een verkorting van de arbeidsduur. Vier jaar geleden publiceerde Femma daarover een dossier, waarin de veralgemening van de 30-urige werkweek werd voorgesteld.

"Daarmee geven we vrouwen en mannen meer tijd om de verschillende rollen en functies die zij opnemen, beter op elkaar af te stemmen", luidde het in het rapport. Het voorstel kreeg toen veel kritiek van werkgevers. Femma wil nu in de praktijk aantonen dat een kortere werkweek wel degelijk realistisch is.

De 60 werknemers van Femma hebben met een meerderheid van ruim 90 procent een nieuwe cao goedgekeurd. Die maakt het mogelijk om de werkweek in 2019 tijdelijk terug te brengen van 36 uur naar 30 uur, zonder loonverlies.

Femma gaat in die periode samen met de VUB meten welk effect de verminderde werkweek heeft op de arbeidskwaliteit en het welzijn van het personeel.

Concreet wordt nu via de cao het arbeidsreglement gedurende het kalenderjaar 2019 zodanig aangepast dat het personeel volgend jaar 43 extra vakantiedagen kan opnemen. Het weggevallen arbeidsvolume wordt voor driekwart gecompenseerd door de tijdelijke aanwerving van vijf medewerkers. Voor de overige 25 procent is de organisatie van het werk zodanig aangepast dat de taken efficiënter worden uitgevoerd. "Met het adviesbureau Flanders Synergy hebben we onze arbeidsprocessen tegen het licht gehouden", vertelt beleidsmedewerkster Ilse De Vooght. "We hebben innovatieve werkvormen geïntroduceerd, en nieuwe zelfsturende teams samengesteld."

De aanwerving van de vijf tijdelijke krachten kost natuurlijk geld. De Vooght beschouwt dat echter niet als een kostprijs, maar als een investering. "Het experiment past in onze missie en visie over de gelijkheid van mannen en vrouwen, en een meer evenwichtige verdeling van

werk. We vinden het superbelangrijk dat we op deze manier kunnen bijdragen aan het debat over kwaliteitsvolle arbeid.”

De VUB zal de effecten meten op de tijdsbesteding van de personeelsleden, terwijl Kind & Samenleving zal nagaan hoe de kinderen van de medewerkers de kortere werkweek van hun ouders ervaren.

Femma bestrijdt de veelgehoorde stelling dat het inkorten van de werkweek neerkomt op een impliciete loonlastenverhoging. “Het is een win-winsituatie”, zegt De Vooght, die al jarenlang alle internationale experimenten hierover volgt. Volgens haar bestaat het rendement van de korte werkweek uit een betere levenskwaliteit. Ook experimenten in Zweden en Nieuw-Zeeland wijzen in die richting.

Aanvankelijk was er bij het personeel wel wat argwaan, vertelt De Vooght. “Mensen waren bang dat ze hetzelfde werk in minder uren zouden moeten doen. Zo gaat het nu immers vaak bij de toekenning van individuele verlofstelsels zoals tijdskrediet. Maar als je de arbeidstijd verkort op het niveau van de hele organisatie, zoals wij doen, word je gedwongen om na te denken over een oplossing voor dat probleem. Nu is er veel enthousiasme voor het experiment.” Lees ook:

<http://www.dewereldmorgen.be/artikel/2018/11/19/femma-tekent-cao-voor-30-uren-werkweek>

https://www.jobat.be/nl/artikels/30-urenweek-werken-fulltime-betaald-ook-in-belgie/?utm_source=gva&utm_medium=content&utm_content=link&utm_campaign=newsletter-AM

◆ Bemiddelaars voor zware beroepen

De regering gaat bemiddelaars aanduiden in de discussie over de zware beroepen. Die moeten de patstelling tussen vakbonden en werkgevers proberen recht trekken.

Wie een zwaar beroep uitoefent, zou vroeger met pensioen kunnen of een hogere pensioenuitkering krijgen. De regering hoopt die hervorming tegen 2020 op de rails te zetten. Maar de sociale partners geraken er dus niet uit wie precies een zwaar beroep heeft.

Door het afspringen van de onderhandelingen ligt de bal nu in het kamp van de regering. Minister van Pensioenen Daniel Bacquelaine (MR) en zijn collega van Werk Kris Peeters (CD&V) duiden nu bemiddelaars aan voor de sociale partners. Die brengen over twee weken verslag uit.

De voorlopige lijsten met zware functies die mensen toelaten om vroeger met pensioen te gaan, zullen om de vijf jaar geëvalueerd worden.

Om de pensioenen betaalbaar te houden, wil de regering dat we langer aan het werk blijven. In de hervorming die in de steigers staat, kan enkel wie een zwaar beroep heeft wat vroeger met pensioen gaan, of een hoger pensioen krijgen als hij of zij toch langer aan het werk blijft.

Om te bepalen wat nu precies zwaar werk is, heeft de regering criteria vastgelegd in een wetsontwerp: fysiek belastend werk, een belastende werkorganisatie of gevaarlijk werk zijn daarbij volwaardige criteria, stress is een bijkomend criterium.

Binnen de publieke sector heeft de regering een akkoord met twee vakbonden over die criteria. Publieke en private sector moeten op elkaar worden afgestemd.

Eens er een akkoord is, zal de ministerraad de twee lijsten vastleggen in een koninklijk besluit, zei Bacquelaine. De hervorming moet begin 2020 in werking treden.

VARIA

♦ Wat verandert er in december?

Zoals elke maand veranderen er ook nu weer enkele zaken. Hierbij een overzicht.

- **VRT stopt met uitzendingen via antenne**

De VRT biedt vanaf 1 december niet langer zelf haar aanbod aan via de digitale ether, de zogenaamde DVB-T. De omroep nam die beslissing “omdat het mediagebruik volop evolueert”, klonk het bij de aankondiging.

TV Vlaanderen zendt wel nog altijd uit via de digitale ether, maar dat aanbod is betalend.

- **Mechelse huisartsenwachtpost opent**

Vlak naast de spoeddienst van het nieuwe Sint-Maartenziekenhuis in Mechelen komt een nieuwe huisartsenwachtpost. Die post zal 125 huisartsen uit vier gemeenten groeperen en een bereik hebben van ruim 127.000 inwoners. “De locatie vlak naast de spoeddienst biedt meer comfort en veiligheid voor de artsen en medische voordelen voor de patiënten dankzij samenwerking met de spoeddienst”, klonk het bij de aankondiging.

Van vrijdagavond tot maandagochtend en op feestdagen zullen mensen er terecht kunnen voor een consultatie voor dringende medische zorg. Mechelaars die met een dringend medisch probleem zitten tijdens het weekend of op een feestdag kunnen naar 1733 bellen. Een operator zegt dan waarheen ze zich het best begeven.

De huisartsenwachtpost zal gebruik kunnen maken van een deel van de polikliniek van het ziekenhuis, die in het weekend toch niet gebruikt wordt.

- **Inschrijving speed pedelec**

De regularisatieperiode om high speed e-bikes (45 km/u), de zogenaamde speed pedelecs, in te schrijven die voor 31 maart 2014 in gebruik werden genomen, loopt op 11 december ten einde. Wie na 11 december nog met een niet ingeschreven speed pedelec rondrijdt, kan een boete van 116 euro krijgen.

De regularisatieperiode voor bromfietsen en lichte vierwielers eindigde op 11 december 2017. Voor de speed pedelecs werd een extra jaar toegestaan.

- **Aangifte wapen**

Bezit u een wapen dat nog niet is aangegeven, dan heeft u nog een maand de tijd om u in regel te stellen. De regularisatie heeft betrekking op vergunningsplichtige wapens, alsook op hun munitie en hun laders. De verplichting geldt ook voor wie al in het bezit is van een wapen dat voor 9 juni 2006 op zijn naam geregistreerd werd in het Centraal Wapenregister.

In de praktijk moet u voor uw aangifte contact opnemen met de voor uw woonplaats bevoegde lokale politie. Vervolgens moet u met het wapen, de lader of de munitie naar de lokale politie gaan zoals u dat bent overeengekomen bij uw eerste contact.

Het wapen moet ongeladen, gedemonteerd en verpakt zijn; ook de lader moet leeg en verpakt zijn en u moet de munitie afzonderlijk van het wapen verpakken.

Regulariseert u uw wapen niet voor 1 januari 2019, dan riskeert u een gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en/of een boete van 100 tot 25.000 euro.

- **Online shoppen**

Vanaf 3 december geldt een verbod voor geoblocking bij grensoverschrijdende online transacties binnen de Europese Unie. Concreet betekent dit dat online handelaars aankopen van klanten gevestigd in een ander land van de Europese Unie, niet meer mogen tegenhouden of doorsturen naar een ander platform in hun eigen land. Zij moeten die klanten gelijk behandelen door hen toegang te geven aan dezelfde prijzen en verkoopsvoorwaarden.

Let wel, deze nieuwe verordening geldt niet voor alle luiken van e-commerce. Ze heeft alleen betrekking op goederen geleverd in de Europese Unie en op diensten verleend in de lokalen van de verkoper of in een fysieke locatie van waaruit de verkoper actief is. Het gaat bijvoorbeeld om hotelovernachtingen, sportevenementen, autoverhuur, muziekfestivals of tickets van pretparken.

Een Belg kan dus iets kopen op een Franse website, maar de handelaar kan weigeren dat in België te leveren.

Voor de consument is er een grote vooruitgang. Hij kan de concurrentie laten spelen en de prijzen zien dalen. Het vergroot wel de kans op delocalisatie.

Intussen behouden de handelaars wel het laatste woord op het vlak van de levering. Zij mogen nog altijd vrij kiezen in welke landen van de Europese Unie ze willen leveren. Een Belg kan dus iets kopen op een Franse website, maar de handelaar kan weigeren dat in België te leveren. In dat geval moet de Belgische consument het product dus zelf in Frankrijk gaan halen of op een plaats die hij overeenkomt met de handelaar.

- **Gedaan met glyfosaat**

De verkoop en het gebruik van bepaalde onkruidverdelgers door particulieren is vanaf mei 2018 verboden. Het gaat om totale onkruidverdelgers op basis van glyfosaat, zoals Round Up. Vanaf 31 december 2018 geldt dat eveneens voor selectieve onkruidverdelgers. Dat zijn bijvoorbeeld producten die gebruikt worden in grasperken en waarmee u klaver, paardenbloemen, mos en dergelijke kunt bestrijden.

◆ 2018 : gemeenteraadsverkiezingen

Begin november waren er nog 17 steden en gemeenten waar de sjerp van de burgemeester nog niet was toegekend.

In Oostende, Gent, Vilvoorde, Ninove, Antwerpen, Zelzate, Aalst, Denderleeuw, Zaventem, Overijse, Borsbeek, Zoersel, Heist-op-den-Berg, Beerse, Linkebeek, Beersel en Wemmel werd er ijverig onderhandeld tussen partijen op zoek naar de juiste coalitie.

In Oostende bereikte men ondertussen een akkoord:

Bart Tommelein start op 1 januari als burgemeester. Eerst was hij van plan om op post te blijven als Vlaams minister tot de nieuwe regering was gevormd. "Maar ik kan niet meer aanvaarden dat het schip vertrekt en ik als kapitein achterblijf. Eind december dien ik mijn ontslag in als minister."

Het nieuwe schepencollege wordt gevormd door een ploeg met heel wat nieuwkomers. Slechts drie leden hebben al als schepen gezeteld. Door Tommeleins beslissing wordt Kurt Claeys (Open Vld) geen vervangend burgemeester en Danick Minne (Open Vld) geen vervangend schepen.

Tommelein zal vanaf januari weer zetelen in het Vlaams parlement en stelt zich ook kandidaat om de West-Vlaamse lijst voor de Vlaamse verkiezingen te trekken voor Open Vld.

Ook in Gent is er een nieuwe coalitie:

De Gentse lijsttrekker van Open VLD, Mathias De Clercq, wordt de nieuwe burgemeester van de Arteveldestad.

De partijen Open VLD, het kartel SP.A-Groen en de CD&V hebben een coalitieakkoord bereikt. De definitieve bevoegdheidsverdeling moet nog in de plooi vallen.

Het kartel zal zeven schepenen leveren: vier groenen en twee SP.A'ers, naast een zevende schepenambt dat wordt gedeeld door de twee partijen. Bij de socialisten zijn nog geen schepenen aangeduid, bij Groen zijn Filip Watteeuw en Elke Decruynaere al zeker van een schepenambt. Open Vld-schepenen Sofie Bracke en Christophe Peeters blijven ook op post maar zouden andere bevoegdheden krijgen.

In Antwerpen en Aalst lijkt de naam van de toekomstige burgemeester al vast te staan, maar slepen de gesprekken met mogelijke coalitiepartners aan. Dat er in beide steden een coalitiewissel in de maak lijkt, is daar niet vreemd aan: voor de toekomstige partners is het nog aftasten.

Dat het in de grote steden vaak wat langer duurt, is niet verrassend. De ideologische verschillen tussen de partijen zijn er vaak groter en er is meer nationale partijpolitiek mee gemoeid.

In een gemeente als Zaventem liggen de kaarten iets anders: daar kan de burgemeester door met de bestaande coalitie, maar om het onderste uit de kan te halen wordt ook met andere mogelijke partners gepraat. De sleutel ligt daar in handen van één iemand, en dan kan de vorming opeens snel gaan.

In enkele gevallen, zoals **Ninove en Denderleeuw**, zijn het moeilijke onderhandelingen. Dat komt omdat Vlaams Belang er de winnaar is en niemand met hen wil samenwerken. De overige partijen zijn dan tot elkaar veroordeeld, en dat is soms met duidelijke tegenzin.

Hoe het in Zelzate zit lees je in het volgende artikel.

◆ **PVDA heeft schepenzetel**

De pvda bestuurt voor het eerst mee een gemeente in Vlaanderen. Ze sloot een coalitie met sp.a in Zelzate, een Oost-Vlaamse gemeente van 12.000 inwoners. Dat iedereen in Vlaanderen dat intussen wel weet, komt minder door het radicale karakter van het

bestuursakkoord dan wel door de hysterie die vanuit rechtse hoek uitbrak toen het nieuws van de coalitie bekend werd gemaakt.

Ongelooflijk dat sp.a die samenwerking aangaat, aldus Wouter Beke (CD&V). “Symbolen van onvrijheid en onderdrukking” klonk het bij Gwendolyn Rutten (Open VLD) over pvda. “Waar communisten besturen, is er armoede en meestal dictatuur”, spande Bart De Wever (N-VA) de kroon. En Geert Moerman, gedelegeerd bestuurder van werkgeversorganisatie VOKA Oost-Vlaanderen, riep meteen de bedrijven op om het nieuwe bestuur te boycotten en elke samenwerking uit te sluiten.

Wie er het bestuursakkoord op nas, was veel milder. Jan Segers van Het Laatste Nieuws: “De verontwaardiging van Wouter Beke (CD&V), Gwendolyn Rutten (Open VLD) en Bart De Wever (N-VA) is theater, hopelijk, want als ze oprecht is, wordt ze pas echt zorgwekkend.” Zijn collega Karel Verhoeven was al even genadig in De Standaard. En zelfs Jos Vermeiren, directeur van zelfstandigenorganisatie Unizo, liet zich positief uit over het bestuursakkoord.

De marxistische belastingregering onder Elio Di Rupo

Er valt een parallel te trekken met een recent verleden. De hysterie doet terugdenken aan de manier waarop de regering-Di Rupo (2011-2014) werd afgebeeld door bedrijfsleiders. “Het beleid van de regering Di Rupo is geen socialisme, maar marxisme”, zei Luc Bertrand (CEO Ackermans & Van Haaren) toen. “Als de PS dit land om zeep wil helpen, zijn we weg”, aldus scheepvaartmagnaat Nicolas Saverys. “De Vlaamse ondernemers zijn het zat”, beweerde Karel Van Eetvelt (toen directeur van Unizo).

Het lijstje met kapitalisten die zware aanvallen op de regering-Di Rupo lanceerden gaat door: baggeraar Jan-Pieter De Nul, bedrijfsleider Jos Vaessen, ex-Adecco-CEO Patrick De Maeseneire, Ignace Van Doorselaere (CEO lingeriegroep Van de Velde), Fernand Huts van Katoen Natie, ...

Nochtans verlaagde de regering-Di Rupo de loonlasten voor bedrijven, verhoogde ze de leeftijd voor brugpensioen en vervroegd pensioen, versterkte ze de degressiviteit van de werkloosheidsuitkering, verminderde ze het aantal ambtenaren, en legde ze loonmatiging op aan de werknemers. Tenzij je elk beleid dat niet op Thatcheriaanse wijze de vakbonden kapotmaakt, de welvaartsstaat vernietigt en de openbare sector decimeert “links” vindt, kan je de regering-Di Rupo er moeilijk van beschuldigen (of huldigen, afhankelijk van je visie) dat ze België definitief op weg zette naar een socialistische samenleving.

De verschuiving naar rechts

Het zegt veel over het huidige ideologische klimaat. Als je een centrumrechts beleid voert maar net iets minder ver gaat in de neoliberalisering dan andere landen, dan voer je een marxistisch beleid. Als je niet meteen een begrotingsoverschot probeert te boeken, help je het land om zeep (ook al heerst er ondertussen onder economen en internationale organisaties een consensus dat het austeriteitsbeleid economische waanzin was). Als je de sociale zekerheid niet volledig afbreekt, bepamper je de zwakkeren. Als je de belastingen niet fors verlaagt, ben je een oubollige collectivist.

Bovendien krijg je economische chantage tegen je als je een beleid voert, of wil voeren, dat onvoldoende naar de zin is van (grote) ondernemingen. De dreiging met kapitaalvlucht, de banvloek van de financiële markten en delokalisatie zijn dan je deel. Zo zei Karel Van Eetvelt in 2013 dat ondernemers hem voorstelden om een economische schok te organiseren om de regering-Di Rupo tot verandering te dwingen. “If you can leave Belgium, run!”, spoorde Patrick De Maeseneire bedrijven aan in 2012. Lokaal spelen gelijkaardige mechanismen, zoals de oproep van VOKA-topman Geert Moerman aan bedrijven om het gemeentebestuur te boycotten aantoont.

Aanval op de democratie

Deze dreigementen en de aanvallen op de Zelzaatse coalitie gaan dan ook helemaal niet om het redden van de democratie of van de vrijheid. De doelstelling is het inperken van de beleidsruimte en de bandbreedte van het politieke spectrum, en het afbakenen van wat aanvaardbaar is in het maatschappelijk debat. Net zoals het cordon sanitaire grotendeels bedoeld was om racisme en discriminatie als illegitiem te beschouwen (wat spijtig genoeg pijnlijk mislukt is), zo is de kritiek op Zelzate bedoeld om sterkere vormen van herverdeling, het stopzetten en terugdraaien van privatisering en liberalisering, en meer fiscale rechtvaardigheid onbespreekbaar te maken. In dat opzicht zijn de uitspraken van de rechtse partijvoorzitters net een aanval op de democratie in plaats van een verdediging ervan.

Het is dan ook positief dat sp.a zich voorlopig niet laat intimideren. Waar linkse partijen elkaar vaak met hand en tand bekampen, zie je in de hetze rond Zelzate toch wat solidariteit ontstaan tussen de twee coalitiepartners. Sp.a weet ondertussen wel dat zelfs gematigd sociaaldemocratisch beleid in het huidige klimaat met harde woorden en daden op de korrel wordt genomen vanuit het bedrijfsleven en hun politieke partners. Aangezien de kritiek op de Zelzaatse coalitie uit is het op het vermijden van een links beleid en een verlinking van het maatschappelijk debat, zou buigen voor die kritiek sp.a uiteindelijk even hard treffen als pvda.

Elke partij die serieuze oplossingen wil voor problemen als de klimaatontwrichting, de sociaaleconomische ongelijkheden en de mislukte marktwerking in tal van sectoren, zal ongetwijfeld ook worden verketterd door een aanzienlijk deel van het grootkapitaal. Als je de planeet en mensen boven de winsten plaatst, ben je systeemkritisch in plaats van systeembestendig. En wie systeemkritisch is, mag stevig weerwerk verwachten van de begunstigers van dat systeem, in de eerste plaats de grote bedrijven en hun aandeelhouders en CEOs. Die tegenkanting vanuit de cenakels van de macht maakt het moeilijker om je agenda te realiseren. Daarvoor zijn niet alleen een sterk middenveld, sterke vakbonden en sterke sociale bewegingen nodig, maar ook een groter electoraal gewicht dan wat elke linkse partij afzonderlijk in de schaal kan leggen

◆ Preambule mensenrechten

In een wereld die snel verandert, is het goed dat er wetten in steen gebeiteld staan. Zo is de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens dit jaar 70 jaar oud, maar nog even straf als op 10 december 1948.

De campagne #70jaarUVRM werd gisteren op sociale media gelanceerd. Een aantal influencers hebben hun nek uitgestoken door een controversiële quote te tweeten of te posten en dat bleef niet zonder gevolg. Maar de mensenrechten kunnen best nog wat extra steun gebruiken.

Wat kan je doen? Volg, like, retweet en share via hashtag #70jaarUVRM. Je helpt actief mee door onze filmpjes (verborgen camera met Dominique Van Malder) te delen, vrienden uit te nodigen naar de website, maar vooral door de petitie te ondertekenen. Zo word jij ook ambassadeur van de vrede.

<https://demens.nu/wp-content/uploads/2018/11/poster70jaarUVRM.pdf>

◆ Komt er een Europees leger?

Er lijkt een brutaal einde te zijn gekomen aan de ongewone vriendschap tussen de Amerikaanse president Trump en zijn Franse ambtsgeenoot Emmanuel Macron, een relatie die door de pers al snel tot een 'Bromance' werd gedoopt.

Tijdens het weekeinde waarin de wereld de honderdste verjaardag van het einde van de Eerste Wereldoorlog herdacht viel een oproep van Macron om over een 'Europees leger' na te denken bij de Amerikanen niet in goede aarde. Trump noemde het voorstel 'very insulting' en riep de Europeanen op hun financiële verplichtingen (2% van het nationale bbp) tegenover de Navo na te komen.

Terug in Washington liet Trump er geen gras over groeien en vuurde hij een salvo van furieuze tweets af, waarin hij Macrons impopulariteit in eigen land benadrukte, de Fransen onfaire handelspraktijken verweet en er tussen de lijnen mee dreigde invoerbelastingen te gaan heffen op de in de VS zeer populaire Franse wijnen.

Macron zit ondertussen wat tussen hamer en aambeeld. Verkozen 'to make France Great again' en het land zijn status op het internationale toneel te laten heroveren, leek een warme relatie met Trump lange tijd een plus. Maar nu Trump zich tegen de ganse wereld keert en gezien zijn immense onpopulariteit in Europa, zal Macron waarschijnlijk gedacht hebben dat het tijd is om van kamp te veranderen.

De idee van een Europees leger is zeker niet nieuw en duikt af en toe opnieuw op. De Europese Unie werkt dan ook op alle denkbare domeinen samen, defensie uitgezonderd. Dat is een gevolg van de bloedige conflicten die in de twintigste eeuw tientallen miljoenen levens kostten.

De 21ste eeuw stelt dan ook andere uitdagingen, met de opkomst van China, de hernieuwde militarisering van Rusland en een onder Trump sterk gewijzigd internationaal beleid van de traditionele Europese bondgenoot, de Verenigde Staten. Macron wil van Europa dus niet enkel op economisch, maar ook op vlak van defensie een wereldmacht maken.

Er bestaat trouwens al een miniatuurversie van zo'n Europese interventiemacht, het European Intervention Initiative. Een tiental landen - waaronder het VK en Duitsland, maar ook België - hebben zich daarin gegroepeerd om snelle interventies uit te voeren bij rampen of in oorlogsgebieden (Syrië). Een uitbreiding van dit initiatief zou uiteindelijk een alternatief kunnen bieden voor de door de VS gedomineerde Noord-Atlantische Verdrag Organisatie (NAVO) waartoe ook de meeste EU-landen behoren.

Macron wil nu vooruit, maar zijn voorstellen botsen nu zowel binnen als buiten Europa op hevige tegenkanting.

Aan de ene kant is er Trump die de Navo-landen nu al 2 jaar lang met wisselend succes pusht om hun financiële verplichtingen na te komen. De kans is groot dat hij nu ook landen die Macrons voorstellen niet ziet zitten gaat aanmoedigen om de druk op Frankrijk op te voeren. Ook behoren Amerikaanse maatregelen om de Franse handel te dwarsbomen tot de mogelijkheden behoren.

Maar ook binnen de EU is een idee van een Europees Leger geen evidentie. De Duitse en ontslagnemende kanselier Merkel sprak deze week haar steun voor Macrons visie van een verenigd en onafhankelijk Europees defensie-apparaat uit. Dat zou complementair met en zeker geen tegenstander van de Navo moeten zijn, aldus Merkel, die nogmaals herhaalde dat 'de tijd dat we op anderen konden rekenen nu definitief voorbij is'.

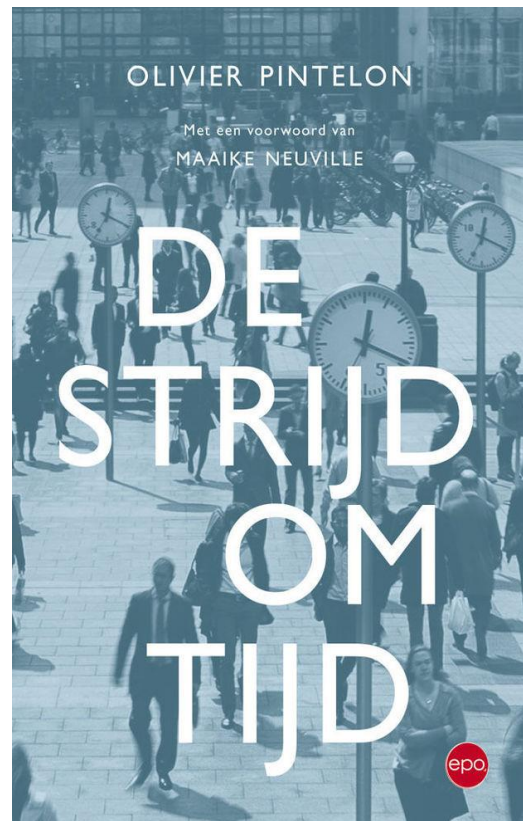
Maar het feit dat zich vandaag nog altijd 45.000 Amerikaanse soldaten op Duits grondgebied bevinden maakt het zeker niet makkelijker. Zonder de bescherming te vergeten die de Amerikaanse nucleaire paraplu Europa biedt. Ook in Oost-Europa en de Baltische staten ligt de idee van een Europees leger niet noodzakelijk in de bovenste schuif. De voormalige Sovjetsatellieten rekenen liever op de Amerikanen om een wraakzuchtig Rusland op afstand te houden en hebben geen zin in een machtsstrijd met Trump.

Mocht het ooit zover komen dan zou een Europees leger wel het op China na grootste ter wereld zijn. De EU-landen zouden dan samen niet minder dan 1,45 miljoen soldaten kunnen mobiliseren om zo te wedijveren met 's werelds militaire grootmachten. Bron: Minerva

BOEKEN

◆ De strijd om tijd

Vroeger was **tijd** schaars, vandaag is het een wurggreep. Van ploetermoeders tot bumpervaders: voor steeds meer mensen is 'druk, druk, druk' het nieuwe normaal. Bij Olivier Pintelon begon het te knagen toen hij en zijn vrouw na de geboorte van hun zoon weer voltijds aan de slag gingen. Dan vroeg hij zich af: hoe doen andere ouders dat toch? Of hij bleef piekeren over wat de onthaalmoeder die ochtend had gevraagd: 'Wanneer gaat mama vier vijfde werken?' In *De strijd om tijd* onderzoekt hij **of onze huidige werkweek nog aangepast is aan tweeverdieners**. Want dat een dag maar vierentwintig uur en een week maar zeven dagen telt, daar valt weinig aan te doen. Maar is het een natuurwet dat het spitsuur van ons leven bestaat uit rennen, springen, vliegen, duiken, vallen, opstaan en weer doorgaan? Pintelon sprokkelt **verhalen**, duikt in **oude geschriften** en werpt **een blik over de landsgrenzen**. Waarom experimenteert men in pakweg Zweden met de 30 urenweek terwijl dat idee hier taboe lijkt? **Uitgeverij EPO**

◆ Herbert George Wells

Herbert George Wells was een Brits schrijver, bekend van zijn sciencefictionverhalen in het bijzonder zijn boek *De oorlog der Werelden*, *The Invisible Man* (*De onzichtbare man*) en *The Time Machine* (*De Tijdmachine*).

The War of the Worlds werd veertig jaar na publicatie plotseling voor een tweede maal wereldberoemd door de hevige commotie rond de uitzending van het gelijknamige hoorspel, in 1938, door Orson Welles.

Wells schreef zijn eerste boek in 1888 en zou bij leven een van de populairste schrijvers in het Engelse taalgebied worden. Een aantal van de dingen die hij in zijn fictie beschreef zou

later uitkomen: zo schreef hij al in 1914 over de atoombom en voorspelde hij dat de auto en trein zouden leiden tot een trek vanuit de grote steden naar de voorsteden.

Wells was zijn leven lang een anti-religieuze socialist, die veel heil zag in een wereldregering. Naast zijn fictie is Wells ook beroemd geworden door zijn geschiedkundige non-fictie werken.

Zijn *The Outline of History*, dat voor het eerst verscheen in 1920 en dat hij daarna meermalen bewerkte, wordt nog altijd gezien als een goede introductie in de geschiedenis.

1898 - De oorlog der werelden, heruitgegeven als *De Planetenoorlog (The War of the Worlds)*; 1901 - *De eerste mensen op de maan (The First Men in the Moon)*; 1905 - *A Modern Utopia*; 1906 - *Socialism and the Family*; 1915 - *The Peace of the World*; 1919 - *The Idea of a League of Nations*; 1919 - *The Way to a League of Nations*; 1927 - *Democracy Under Revision*; 1927 - *Playing at Peace*; 1930 - *The Way to World Peace*; 1936 - *The Idea of a World Encyclopaedia*; 1939 - *The New World Order*; 1940 - *The Rights of Man, Or What Are We Fighting For?*; 1942 - *The New Rights of Man*

◆ Stevige wortels, sterke vleugels

Jongeren hun eigen krachten helpen ontdekken of ontwikkelen, samen met jongeren reflecteren over wat ze kunnen en willen, tips aanreiken die hen beter in staat stellen om hun dromen en ambities te verwezenlijken, dat zijn de doelstellingen van dit boek.

Het reikt hapklare handvatten en oefeningen aan, die de ontwikkeling van jongeren positief ondersteunen. Ze vormen een combinatie van (gedrags)cognitieve, (psycho)fysieke en ervaringsgerichte invalshoeken.

Dit boek laat toe om er meteen mee aan de slag te gaan, zonder intensieve voorbereiding of studie. Het is uitdrukkelijk op de praktijk gericht, methodisch en evidence-based.

Het boek verrijkt niet alleen de jongeren, maar ook de volwassenen die samen met hen hun wortels en vleugels willen versterken!

Eveline De Wree, doctor in de criminologie, was jarenlang actief in de academische wereld. Nadien ging ze aan de slag als begeleider van jongeren die strafbare feiten pleegden en/of kampten met problemen op school.

◆ Wat is Trotskisme nu juist?

Daniël Bensaid is de man die het best uitlegde wat Trotskisme nu juist is. 'De Rode Banier' vertaalde zijn tekst:

1. De tegenstelling van de theorie van de permanente revolutie met die van “socialisme in één land”

De elementen van deze strategie waren voortgekomen uit de eerdere Russische revolutie van 1905. Ze werden uitgewerkt in de jaren 1920 en vonden hun volledige uitdrukking in Trotski's stellingen over de tweede Chinese revolutie van 1927:

“Met betrekking tot landen met een laattijdige burgerlijke ontwikkeling, met name de koloniale en semi-koloniale landen, betekent de theorie van de permanente revolutie dat de volledige en echte oplossing van hun taken van het bereiken van democratie en nationale emancipatie alleen denkbaar is door de dictatuur van de het proletariaat als de leider van de onderworpen natie, vooral van haar boerenmassa's ... De verovering van de macht door het proletariaat voltooit de revolutie niet, maar opent ze alleen. Socialistische constructie is alleen denkbaar op basis van de klassenstrijd, op nationale en internationale schaal ... De voltooiing van de socialistische revolutie binnen nationale grenzen is ondenkbaar. Een van de belangrijkste redenen voor de crisis in de burgerlijke maatschappij is het feit dat de productiekrachten die daardoor ontstaan niet meer te verzoenen zijn met het kader van de nationale staat. Hieruit volgen ... imperialistische oorlogen ... Verschillende landen zullen dit proces op verschillende tempo's doorlopen. Achterwaartse landen kunnen, onder bepaalde voorwaarden, eerder tot de dictatuur van het proletariaat komen dan geavanceerde landen, maar ze zullen later dan de laatstgenoemden komen tot het socialisme “(Trotsky 1928/1962, pp.152-155).

In zijn inleiding tot de Duitse editie van zijn teksten over de permanente revolutie in 1930, hekelt Trotski het stalinistische amalgaam van “messiaans nationalisme ... aangevuld met bureaucratisch abstract internationalisme” (ibid., P.25). Hij beweert dat de socialistische revolutie, zelfs na de machtsovername, “een voortdurende interne strijd” blijft waardoor de samenleving “haar gelaatskleur blijft veranderen” en waarbinnen onvermijdelijke schokken voortkomen uit “de verschillende groeperingen binnen deze samenleving in transformatie”. Deze theorie is doordrenkt met een niet-lineaire en niet-mechanische opvatting van de geschiedenis, waarbij de wet van “gecombineerde en ongelijke ontwikkeling” slechts een reeks van mogelijkheden bepaalt waarvan de uitkomst niet van tevoren is bepaald. “Marxisme”, schrijft Trotski, “vertrekt vanuit de wereldeconomie, niet als een optelsom van nationale delen, maar als een machtige en onafhankelijke realiteit die is gecreëerd door de internationale arbeidsverdeling en de wereldmarkt, en die in onze tijdperk domineert de nationale markten “(ibid., p.22)

2. Over overgangseisen, het Verenigd Front en de strijd tegen het fascisme

De vraag in het licht van de Russische revolutie was: hoe de grootst mogelijke aantallen te mobiliseren; hoe je het niveau van bewustzijn verhoogt door actie; en hoe de meest effectieve alliantie van krachten te creëren voor de onontkoombare confrontatie met de heersende klassen. Dit is wat de bolsjewieken in 1917 wisten te doen rond de essentiële vragen over brood, vrede, land. Het was een kwestie van verder gaan dan abstracte discussie over de intrinsieke deugd van de claims, of ze nu reformistisch van aard zijn (omdat ze verenigbaar zijn met de gevestigde orde) of van nature revolutionair (omdat ze incompatibel zijn met deze volgorde). Het concept van ‘overgangseisen’ overwint steriele antinomieën tussen een reformistische gradualisme dat gelooft in een veranderende samenleving zonder het te revolutioneren, en een fetisjisme van de ‘glorieuze dag’ die de revolutie tot zijn climaxmoment reduceert, ten nadele van het geduldige werk van organisatie en opleiding.

Lees verder via:

<https://derodebanier.wordpress.com/2018/11/01/wat-is-trotskisme-nu-juist/>

◆ Een nieuwe wereldorde

De honderdste verjaardag van het einde van de Eerste Wereldoorlog biedt Emmanuel Macron een podium om zich te verzetten tegen het nationalisme. Meer dan zestig wereldleiders komen zondag in Parijs bijeen en de Franse president wil ervoor zorgen dat ze niet alleen met een goodiebag, maar ook met een duidelijke boodschap naar huis gaan.

Frankrijk benut deze gelegenheid om een internationale vredesconferentie te houden en wil er een jaarlijkse gebeurtenis van te maken. Het Forum de Paris sur la Paix wordt gelanceerd onder de ietwat zouteloze leuze 'Vrede is gekoppeld aan mondiaal bestuur'.

Zelfs deze dubbelzinnige boodschap zal vermoedelijk niet goed vallen bij Donald Trump, die een uitgesproken vijand van mondiaal bestuur is. De Amerikaanse president zei laatst tegen de VN: „Wij zullen de soevereiniteit van Amerika nooit afstaan aan een ongekozen, onbeheersbare mondiale bureaucratie.”

Toch is de gelijktijdige aanwezigheid van Macron en Trump – met hun zeer verschillende visie op het 'mondiaal bestuur' – een passende manier om het einde van de Eerste Wereldoorlog te herdenken. Samen vertegenwoordigen ze twee denktradities over de internationale betrekkingen die een eeuw geleden, kort na het einde van de vijandelijkheden, botsten in Parijs. De strijd tussen deze visies bepaalt niet alleen het verleden, maar mogelijk ook de toekomst van de wereldpolitiek.

Een nieuwe wereldorde

Macron is de erfgenaam van het hooggestemde en ambitieuze internationalisme zoals vertegenwoordigd door Woodrow Wilson, de Amerikaanse president die Amerika vertegenwoordigde op de vredesconferentie van Parijs in 1919. Wilson formuleerde zijn 'Veertien Punten' voor een nieuwe wereldorde en omarmde het idee van een Volkenbond, de League of Nations, als nieuwe vorm van mondiaal bestuur om een einde aan alle oorlogen te maken.

Maar Wilsons ambitieuze plannen werden in eigen land afgeschoten toen de Senaat zijn goedkeuring onthield aan het Amerikaanse lidmaatschap van de Volkenbond. De oppositie werd geleid door senator Henry Cabot Lodge, die beklemtoonde dat hij „in de eerste plaats aan de Verenigde Staten moest denken” en verklaarde dat hij 'het internationalisme afstotelijk vond'.

Honderd jaar later hebben de VS een president die stevig in de traditie van Lodge staat en die 'AmericaFirst' plaatst en het 'mondialisme' veroordeelt. Lodge was trouwens ook een belangrijke tegenstander van massa-immigratie naar de VS.

Lessen uit de mislukking

De vredesinspanningen van 1918-1919 mislukten. Binnen twintig jaar was het weer oorlog in Europa. Maar internationalisten als Macron en nationalistes als Trump trekken heel andere lessen uit deze mislukking.

De Volkenbond ging door zonder de deelname van de VS. Voor nationalistes als John Bolton, Trumps nationale veiligheidsadviseur, is de mislukking van de Volkenbond een synoniem geworden voor de nutteloosheid van mondiaal bestuur. In de jaren dertig was de bond volstrekt niet in staat om een doeltreffend tegenwicht te bieden tegen de ambities van het keizerlijke Japan, Mussolini's Italië en nazi-Duitsland.

De realistisch-nationalistische opvatting is dat alleen harde macht, uitgeoefend door nationale staten – en geen mondiaal bestuur door internationale instellingen – kans maakte de ambities van dictators te bedwingen.

Het internationalistische antwoord is dat de grootste fout na de Eerste Wereldoorlog is gemaakt door...

Lees verder via:

<https://www.nrc.nl/nieuws/2018/11/07/macron-trump-en-de-spoken-van-1918-a2754334>

ANTIPESTTEAM

◆ Girl

De vijftienjarige Lara wil carrière maken als ballerina en krijgt hierbij de steun van haar vader. Lara heeft echter een probleem, ze is namelijk geboren in het lichaam van een jongen.

Girl is de debuutspeelfilm van Lukas Dhont die het scenario schreef samen met Angelo Tijssens. Dhont kwam op het idee toen hij een kort artikel las over een jong meisje dat ballerina wilde worden, maar geboren was in een jongenslichaam. Hij voerde daarna verschillende gesprekken met haar en andere jonge transgenders. De film werd ontwikkeld in het kader van het Résidence du Festival, een initiatief van de Cinéfondation (gelieerd aan het filmfestival van Cannes).

Het leven van een transgender

◆ Wees jezelf

Authenticiteit is een menselijke eigenschap die veel moeilijker te bereiken valt dan je zou denken. Om authentiek te zijn, moet je je eigen acties beheersen en verzekeren dat ze overeenkomen met je geloof en behoeften. Hier zijn tien eigenschappen van echt authentieke mensen.

“Wees jezelf. Alle anderen zijn al ingenomen.” Die woorden sprak Oscar Wilde ooit, maar toch klinkt het eenvoudiger dan het is. Externe druk maakt het vaak lastig om authentiek te zijn, aangezien je geforceerd wordt om dingen te doen waar je jezelf niet goed bij voelt. Bijna iedereen heeft ooit het gevoel gehad dat gepaard gaat met het falen van authentiek gedrag. Onderzoekers van Harvard, Columbia en Northwestern hebben het probleem gezamenlijk op een wetenschappelijke manier benaderd.

Wanneer mensen er niet in slagen authenticiteit te bereiken, dan voelen ze zichzelf ook niet goed. Het lijkt alsof onze hersenen weten dat we een leugen leven. Maar hoe slaag je er dan wel in om je authentiek te gedragen? “Ik wist niet dat je authentieke zelf zijn me zo rijk zou kunnen maken als ik nu ben. Als ik dat wel geweten had, dan was ik er al veel eerder mee begonnen”, zei tv-presentatrice Oprah Winfrey. Maar gemakkelijk is het dus niet, zeker als je al je hele volwassen leven een rol speelt.

1. Ze helpen anderen om authentiek te zijn.

Wie authentiek is, speelt zelf geen rol, en verwacht ook niet van anderen dat ze dit doen. Ze geven mensen nooit het gevoel dat ze zich op een bepaalde manier moeten gedragen. Hun eigen toewijding om authentiek te zijn, geeft anderen zo de vrijheid om zelf authenticiteit na te streven.

2. Ze laten negatieve mensen los.

Authentieke mensen hebben te veel respect voor zichzelf om hun tijd te steken in mensen die hen slecht behandelen of slechte wil tonen. Bovendien hebben ze ook te veel respect voor anderen, zodat ze hen niet zullen forceren om zichzelf te veranderen. Ze laten hen daarom dus gewoon los, niet omdat ze kwaad zijn, maar uit belang voor hun eigen authenticiteit.

3. Ze drukken hun eigen mening uit, ook al maakt die hen niet populair.

Authentieke mensen zijn niet bezig met het beeld dat anderen van hen hebben. Ze doen nooit aan kuddedrag of groepsdenken om populair over te komen. Ze zijn immers niet in staat om zich op een manier te gedragen die niet in overeenstemming is met hun eigen principes, ook al kan dat gevolgen hebben. Zo liegen ze nooit tegen anderen, en al zeker niet tegen zichzelf.

4. Ze hebben vertrouwen.

Lees verder via:

<https://nl.express.live/2018/11/14/10-eigenschappen-van-authentieke-mensen>

◆ **Is ruzie maken gezond?**

Koppels die nooit, never, jamais, ruziemaken: geloof het of niet, ze bestaan. We weten niet wat hun geheim is, maar het zegt blijkbaar wel iets over hun relatie.

“Er zijn sommige paren die zelden ruziemaken. Vaak komt dat doordat ze op een bepaalde manier communiceren over hun wensen, behoeften, voorkeuren en meningen die voor beiden aanvaardbaar is”, vertelt klinisch psycholoog Joshua Klapow. Maar het betekent niet, omdat ze zelden ruziemaken, dat er geen meningsverschillen kunnen zijn. Toch lossen die zich vaak vanzelf op. “Koppels die eerlijk zijn tegen elkaar en bij wie wederzijds vertrouwen belangrijker is dan het winnen of verliezen van een discussie, hebben minder de neiging om ruzie te maken. Over de meningsverschillen wordt gepraat, net zodat ze niet escaleren tot een ruzie”, aldus Klapow.

Als koppels daarentegen geen ruziemaken, omdat ze liever alle conflicten vermijden, ongeacht hoe ze zich daarbij voelen, kan dat wél voor problemen zorgen. “De emoties van het meningsverschil zijn nog altijd aanwezig. Geen oplossing ervoor zoeken, het conflict uit de weg gaan, voortdurend compromissen maken of het geschil gewoon negeren, zorgt voor een miscommunicatie in de relatie en misvattingen over de relatie. De partner die bijvoorbeeld probeert om de conflicten te vermijden, kan bewust of onbewust de ander kwalijk nemen dat die zijn of haar emoties niet erkent”, vertelt Klapow.

Als jij en je wederhelft geen ruziemaken, en je bent niet zeker of dat komt, omdat jullie zo goed communiceren of omdat jullie het met opzet vermijden, raadt Klapow aan om jezelf enkele vragen te stellen. “Zijn er onderwerpen, problemen of situaties waarvan ik weet dat we niet op dezelfde golflengte zitten en we er daardoor ook niet kunnen over praten?”, “Vermijd ik discussies omdat ik niet wil ruziemaken?”, “Ben ik bang voor wat mijn partner gaat zeggen of doen?”, “Ben ik bang dat het mijn relatie zal kapotmaken?”, “Ga ik discussies uit de weg omdat ik het niet belangrijk vind om te communiceren?”

“Als je antwoord op een van deze vragen “ja” is, ligt er een groter communicatieprobleem aan de oorzaak waarom jullie nooit ruziemaken”, vertelt Klapow. Uiteindelijk draait het immers niet over of een koppel al dan niet ruziemaakt, maar wel waarom ze dat wel of niet doen. “Maak je geen ruzie, omdat jullie gewoon openlijk en goed communiceren over alles? Of ruzie je niet, omdat je bang bent om een conflict te hebben met je partner? Als je behoort tot de eerste groep, ben je gewoon een van de gelukkige koppels die zelden ruziemaakt. Behoor je tot de tweede dan is er waarschijnlijk meer aan de hand en doen jullie er goed aan om erover met elkaar of met een therapeut te praten”, besluit Klapow. Bron: HLN

◆ Het moreel huwelijkscontract

Jaarlijks worden duizenden huwelijken en relaties verbroken. Sommige van deze scheidingen verlopen in goed overleg, in harmonie en met respect voor elkaar. Andere scheidingen lopen uit op kommer en kwel, wrok en verbittering, gebroken harten.

Het is mogelijk jezelf en je geliefde te beschermen tegen een ongewenste of ongelukkige scheiding door concrete afspraken te maken. Deze afspraken moeten dan wel gemaakt worden voordat een scheiding aan de orde komt. Bij voorkeur moeten ze gemaakt worden wanneer jij en je geliefde dol op elkaar zijn.

Het moreel huwelijkscontract beschrijft uitgebreid over welke aspecten beloftes gedaan kunnen worden en welke mogelijkheden je daarin hebt. Het helpt je zo je verbintenis vorm te geven naar je eigen wensen en inzichten.

Een handleiding om ongewenste scheiding en vechtscheiding te voorkomen
Referentie: 9789086841691

Dit boek helpt je huwelijksverbintenis vorm te geven en zo te beschermen tegen een ongewenste en ongelukkige scheiding.

◆ Een algoritme tegen pesten?

De cijfers zijn hallucinant: een derde van de tieners zou online gepest worden. Maar digitaal pestgedrag is niet gemakkelijk te detecteren, zeker als de kinderen er zelf niets over zeggen. Taaltechnoloog Gilles Jacobs van de Universiteit Gent en zijn collega's hebben nu via artificiële intelligentie een algoritme ontwikkeld dat pesterijen op sociale media kan opsporen. Hun concept is verschenen in *Public Library of Science One*. De ontwikkeling vertrok bij een analyse door linguïsten van 200.000 berichten op sociale media. Daarna werd een algoritme getraind om woorden en zinnen op te pikken die met pestgedrag geassocieerd kunnen worden. In de ultieme test bleek het algoritme in staat twee derde van alle bedreigingen, beledigingen en gevallen van seksueel wangedrag te detecteren in berichten die het nooit eerder had gezien.

Alleen als het echt subtiel werd, ging het rekenwonder in de fout en miste het dingen. Ook met sarcasme had het algoritme het moeilijk. Maar de ontwikkelaars verwachten dat het door zijn leerpotentieel almaar beter zal worden. Socialenetwerksites als Instagram zijn al begonnen met het implementeren van vergelijkbare technologie. Ondervraagde tieners zouden er alvast niet tegen zijn. Bron: Knack

www.antipestteam.be

Leden die hun bijdrage jaarlijks,
of tweejaarlijks betalen,
worden vriendelijk verzocht hun lidmaatschap
te hernieuwen a.u.b.

Voor de volledige informatie zie:

www.neutr-on.be

Samen tegen corruptie en onrecht

Gelieve deze nieuwsbrief naar al uw geledingen, familie, vrienden
en kennissen te zenden.

Wie geen Nieuwsbrief meer wil ontvangen, kan zich op eenvoudig verzoek
uitschrijven of via de website. Volgende Nieuwsbrieven worden via MailChimp
verstuurd, zo kunt u zich gemakkelijk in- of uitschrijven.